

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 8-2022

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**

**THÁNG 8-2022
PM. CAO HUY HOÀNG**

LỜI TỎ TÌNH THÁNG 8-2022

HƯỚNG TỚI MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH

Xin chia sẻ với mọi người, món quà mà Chúa đã ban tặng cho tôi.

Nguyện Lời Chúa thấp lên trong chúng ta ngọn lửa yêu nồng, để còn được sống những ngày bình yên hạnh phúc bên nhau trong cõi đời tạm này.

Quý mến
PM. Cao Huy Hoàng
31-7-2022

01/8 THỨ HAI TUẦN 18 TN

Gr 28,1-17; Mt 14,13-21.

CÒN QUÁ NHIỀU NGƯỜI ĐÓI KHÁT

“Mọi người đều ăn no”.

Từ năm chiếc bánh và hai con cá, phần ăn của một em bé, Chúa Giê-su làm phép lạ bánh hoá ra nhiều, và “mọi người đều ăn no”. “Mọi người đều ăn no”, là không còn ai phải đói khát.

Chúa Giê-su đã biến chút hy sinh nhỏ, của em bé nhỏ, thành việc kỳ diệu vĩ đại lớn lao. Hoá ra, chút sinh nhỏ của người đơn sơ bé mọn, không tính toán hơn thiệt cho mình, không lo cho mình nhưng hy sinh cho người, thì đẹp lòng Chúa biết bao, và Chúa vui mừng làm thành phép lạ cả thể.

Thầy anh kia hay giúp đỡ kẻ khác, nhưng vẫn giàu lên. Có người hỏi: Anh có bí quyết gì?” Anh ấy trả lời: “Tôi chẳng có bí quyết gì. Chỉ nghĩ là tôi lấy cái xèng của tôi, xúc trong kho tôi, đổ vào kho người. Nhưng Chúa lại lấy cái xèng của Chúa, xúc trong kho của Chúa, đổ vào kho của tôi. Cái xèng của Chúa lớn hơn cái xèng của tôi! Kho của Chúa lớn hơn kho của tôi”.

Phép lạ bánh hoá nhiều mời gọi chúng ta hãy sống Mầu Nhiệm Thánh Thể giữa đời, là noi gương Chúa Giê-su Thánh Thể mà bẻ bánh đời mình ra mà nuôi sống mọi người.

Chung quanh những con người ăn nên làm ra rồi thừa mứa hoang phí, còn rất nhiều người đang đau khổ, đói khát, nợ nần. Lẽ nào Chúa không nhìn thấy họ đau khổ? Nhưng Chúa muốn chúng ta nhìn thấy họ bằng đôi mắt của Chúa, bằng trái tim của Chúa, và dùng đôi tay của mình mà thực hiện việc Chúa muốn thực hiện. Có cần thiết phải mua một đôi giày hàng hiệu năm bảy chục triệu, mà chẳng bận tâm đến đôi già bên cạnh nhà mình bữa đói bữa no trong căn chòi lụp xụp tránh không nổi nắng, trốn không nổi mưa, sắp hết đời mà chưa được một nơi yên ả!

Còn có quá nhiều người đang đau khổ, đói khát, lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra, biết chạnh lòng thương, biết hy sinh sẻ chia, để Chúa làm nên điều kỳ diệu cho đời! Amen.

02/8 THỨ BA TUẦN 18 TN

Gr 30,1-2.12-15.18-22; Mt 14,22-36.

ĐẶT NIỀM HY VỌNG NƠI CHÚA THÔI

“Xin truyền cho con đi trên mặt nước mà đến cùng Thầy”.

Con thuyền của các môn đệ bị sóng đánh chập chờn vì ngược gió, và ai nấy hoảng sợ. Chúa Giê-su đi trên mặt biển mà đến với họ. Người nói: “Có Thầy đây! Đừng sợ!”. Người cho Phê-rô đi trên mặt biển mà đến với Người. Nhưng vì ông kém tin, nên chìm. Ông la lên: “Lạy Thầy xin cứu con!”, và Chúa đã cứu.

Mỗi chúng ta đã từng nín lặng bước trên những tận cùng đau khổ, đập trên những xấu hổ tủi nhục mà đi, hoặc bịt tai câm miệng trước những tiếng ồn của cơn sóng ganh tỵ dèm pha bêu xấu mà lao đảo bước tới! Biển đời đượm mấy hồi êm ả. Ai chưa từng nghiêng ngã ngã nghiêng! Những cơn sóng dữ còn đó!

Lời Chúa mời gọi chúng ta đặt niềm hy vọng vào Chúa Giê-su, vào Lời Người, vì Người biết chúng ta lao đảo trên sóng, và Người luôn sẵn sàng đáp lời kêu cứu, xuống tay cấp cứu!

Những người già thường nhớ lại những kỷ niệm gian khổ đã qua, nhưng ước gì, khi nhớ đến những kỷ niệm ấy, họ cũng luôn tạ ơn Chúa, vì nhận ra rằng: nếu không có ân sủng là sức mạnh của Chúa, họ không thể nào vượt qua. Một cụ già thường nói với mọi người: “Tôi không đủ sức để vượt qua thời gian 70 năm đời bi đát như thế, nhưng nhờ sức mạnh của Chúa, bởi lòng tin. Và cả lòng tin của tôi nữa, cũng là ân huệ lớn lao của Chúa, chẳng phải của tôi. Tôi chẳng có gì cả. Tất cả là của Chúa”.

Và ước gì, những người trẻ, những gia đình trẻ, cũng hãy xác tín rằng: Nếu không có Chúa, nếu không có Lời Chúa Giê-su, thì thuyền đời của mỗi người, mỗi nhà sẽ không bao giờ có thể vượt sóng, nếu không nói là sẽ chìm xuống tận đáy biển khơi. Chúa Giê-su nói: “Có Thầy đây! Đừng sợ”. Đừng đặt niềm hy vọng nơi nào khác. Hãy đặt niềm hy vọng nơi Chúa thôi.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình lắng nghe Lời Chúa và tin tưởng Lời Chúa, để chỉ đặt niềm hy vọng nơi Chúa thôi. Amen.

03/8 THỨ TƯ TUẦN 18 TN

Gr 31,1-7; Mt 15,21-28.

CẦU XIN VÌ TIN, HAY THỬ THÁCH THIÊN CHÚA?

“Này bà, bà có lòng mạnh tin”.

Người đàn bà xứ Canaan nài nỉ Chúa Giê-su chữa lành cho con gái bà bị quỷ ám. Câu chuyện Tin Mừng có những tình tiết nghe có vẻ như Chúa Giê-su không mấy bận tâm đến lời cầu xin nài nỉ của bà, hoặc là Người cũng theo cách của người Do Thái mà phân biệt đối xử với người Canaan dân ngoại.

Nhưng thực ra, không phải vậy. Chúa Giê-su đang trải nghiệm lòng tin của người ngoại giáo, và nhờ bài trải nghiệm ấy, Người mở ra cho chúng ta một chương giáo lý mới về “Ôn Cứu Độ phổ quát”: Ôn cứu độ của Thiên Chúa dành cho tất cả những ai tin vào Chúa Giê-su.

Lời Chúa mời gọi chúng ta nhìn lại đời sống đức tin của các gia đình công giáo. Người mang danh là Ki-tô hữu, hay là “người có đạo” công giáo, đôi khi không sống công chính hơn người lương, có khi còn tồi tệ hơn người lương nữa! Vậy mà, vẫn cứ vỗ ngực xưng mình là người có đạo, và xem thường những người lương. Xin đừng quên rằng, chữ lương, có nghĩa là tốt. Không có tuồng cải lương nào mà không có cái hậu tốt! Có những người lương họ nhận thấy chúng ta chưa tốt, và họ chưa muốn tin vào Chúa Giê-su do bởi chuyện chưa tốt của chúng ta. Họ nói tin đạo chứ không thể tin người có đạo. Bởi “người theo đạo” thì có, mà “người có đạo” thì không!

Cũng thế, có rất nhiều người lương đi viếng, đi khấn những nơi hành hương công giáo, và họ cảm nghiệm được những phép lạ diệu kỳ. Còn chúng ta? Khấn xin vì tin hay vì cầu may được chẳng hay chớ. Có thử thách, người lương cũng vượt qua và kiên trì. Còn chúng ta? Cầu xin hay thử thách Thiên Chúa?

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin vững vào Chúa, sống công chính, kiên trì kêu xin Chúa cứu chữa, nhận ra ân sủng Chúa theo ý khôn ngoan, thánh thiện và xót thương của Chúa. Amen.

04/8 THỨ NĂM TUẦN 18 TN

Gr 31,31-34; Mt 16,13-23.

NHẬN RA DẤU CHỈ CỦA CHÚA THÁNH THẦN

“Con là Đá, Thầy sẽ ban cho con chìa khoá nước trời”.

Khi Simon Phê-rô thưa rằng: "Thầy là Đức Kitô, Con Thiên Chúa hằng sống". Chúa Giê-su nói: "Hỡi Simon con ông Gio-na, con có phúc, vì chẳng phải xác thịt hay máu huyết mạc khải cho con, nhưng là Cha Thầy, Đấng ngự trên trời". Quả thực, chính Chúa Giê-su xác nhận lời thưa của Phê-rô, không bởi Phê-rô mà là bởi Thánh Thần của Cha mạc khải. Và vì do bởi Thánh Thần của Cha, nên Người đã chọn Phê-rô mà "xây dựng Hội Thánh Người và trao chìa khoá Nước Trời cho Phê-rô".

Từ việc Chúa Giê-su chọn Thánh Phê-rô làm đầu Giáo Hội do nhận ra dấu chỉ của Thánh Thần, Giáo Hội cũng luôn xác tín Thánh Thần của Thiên Chúa vẫn đang hoạt động trong Giáo Hội, trong mỗi con người, và trong cả nhân loại.

Vì thế, Giáo Hội mong muốn mỗi chúng ta cũng hãy mau mắn nhận ra "dấu chỉ của Chúa Thánh Thần" nơi những con người "có lòng khát khao nên công chính", và cộng tác với Chúa Thánh Thần để mời gọi, hướng dẫn và giới thiệu với các chủ chăn, để họ được ơn cứu rỗi, để Nước Chúa trị đến.

Anh Hai ở cuối làng bị vợ bỏ. Anh thất chí, thất tình, thất nghiệp sinh ra nát rượu, nên người ta gọi anh là Hai Rượu. Ông Tư thường nói với anh: "Rượu chẳng giải quyết được gì đâu. Anh thử đến nhà thờ một lần đi, lòng sẽ thấy bình an hơn". Sau một năm nát rượu, anh bệnh nặng. Có người đến thăm. Anh nói: "Cho em đến nhà thờ một lần đi". Tin này đồn ra. Các hội viên Legio đến. Cuối cùng, anh được rửa tội hai tháng trước khi qua đời. Lần đầu tiên anh đến nhà thờ cũng là lễ an táng của anh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống công chính, và mau mắn nhận ra "lòng khát khao nên công chính" của những người chưa nhận biết Chúa, để tiếp ứng với Chúa Thánh Thần, làm cho nhiều người được ơn cứu rỗi, cho Nước Chúa trị đến. Amen.

05/8 THỨ SÁU TUẦN 18 TN
Nk 2,1.3;3,1-3.6-7; Mt 16,24-28.

LẤY GÌ ĐỔI ĐƯỢC SỰ SỐNG ĐỜI SAU?

“Người ta sẽ lấy gì mà đổi được sự sống mình”.

Sự sống ở đời này là quà tặng Chúa ban, thật quý giá, và ai cũng quý chuộng. Quý chuộng sự sống đời này là điều chính đáng, nhưng quý chuộng đến mức chỉ lo cho sự sống đời này mà không lo cho sự sống đời sau là điều sai lầm trầm trọng. Bởi sự sống đời này thì mong manh, ngắn hạn, chóng vánh và rồi sẽ tan biến vào một giây phút mà không ai biết trước.

Vì thế, Chúa Giê-su muốn chúng ta khi sống ở đời này, phải biết lo cho sự sống ở đời sau. Và để đánh đổi được sự sống đời sau, Chúa muốn chúng ta phải sống cho người khác được sống, phải chia sẻ sự sống cho người, bằng những hy sinh dâng hiến, bằng tình yêu cho đi. Ai giữ mạng sống mình cho riêng mình, người ấy sẽ không có sự sống đời sau. Nhưng ai dâng tặng sự sống mình cho người, vì yêu người, như Chúa Ki-tô đã hiến mạng vì yêu, người ấy sẽ được phần thưởng là sự sống đời đời.

Vì thế, Lời khôn ngoan của Chúa Giê-su dạy chúng ta “hãy từ bỏ mình và vác thập giá mình mà theo Chúa, để được sống đời đời”. Từ bỏ mình, là không lo nghĩ toan tính về những mối lợi cho mình ở đời này; và vác thập giá mình, là hy sinh kê vai gánh đỡ những đau khổ của nhau, của mọi người.

Có thể thấy còn quá nhiều người chỉ lo chăm chút cho mình, cho gia đình mình, mà không bận tâm đến cuộc sống của tha nhân. Có lẽ nào ích kỷ đến nỗi, ngay trong việc cầu xin, cũng chỉ lo cầu xin cho nhà mình, cho con mình, cho con bò nhà mình bớt lở mồm long móng, mà không hề cầu xin cho bà hàng xóm nghèo bên nhà mình đang ngoi ngóp mà chẳng có chút sữa cầm hơi! Lấy gì mà đổi được sự sống mình ở đời sau? Hẳn là phải cho đi chính sự sống ở đời này, để người khác được hạnh phúc!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình hy sinh tất cả cho nhau vui sống và cũng hy sinh cho mọi người được sống vui. Amen.

06/8 CHÚA HIỂN DUNG

Đn 7,9-10.13-14; (hoặc 2Pr 1,16-19); Lc 9,28b-36.

KẾT HIỆP MẬT THIẾT VỚI CHÚA

“Đang khi cầu nguyện, diện mạo Người biến đổi khác thường”.

Thánh Luca viết: “Đang khi Người cầu nguyện với Chúa Cha, diện mạo người biến đổi khác thường”. Biến đổi khác thường đến mức các môn đệ choáng ngợp, vì không hiểu chuyện gì xảy ra, và chỉ có thể bộc lộ cách cảm tính như Phê-rô: “Lạy Thầy, chúng con được ở đây thì tốt lắm; chúng con xin làm ba lều, một cho Thầy, một cho Môsê, và một cho Êlia”.

Từ cái cảm tính tự nhiên của con người, Chúa Giê-su muốn các môn đệ mình đi đến một xác tín: bản tính Thiên Chúa của Chúa Giê-su thực sự hiển linh tỏ tường trước mắt các ông. Và khi được chứng kiến cuộc biến hình này, đức tin của các ông vào Chúa Giê-su sẽ được củng cố đến hoàn hảo.

Cuộc biến hình xảy ra “đang lúc Chúa Giê-su cầu nguyện”, gọi lên cho chúng ta niềm vui xác tín: khi chúng ta kết hiệp với Thiên Chúa bằng một niềm tin tuyệt đối, một niềm cậy trông vững chắc, và một tình yêu chân thành nồng nàn, thì chúng ta được thông chia sự sống thần linh của Thiên Chúa để trở nên “con người mới”. “Con người mới” là con người sống chính sự sống của Thiên Chúa, sự sống tốt lành thánh thiện và vững bền tới vĩnh cửu. “Con người mới” còn là con người nhận lãnh và thực hiện thánh ý của Thiên Chúa là cứu rỗi nhân loại. Và vì thế, hãy cùng Chúa Giê-su xuống núi, chấp nhận thương khó khổ đau, cho gia đình mình và mọi người được ơn cứu độ.

Mỗi người đều phải chấp nhận hy sinh gian khổ để có thể xây dựng mái nhà thành mái ấm hạnh phúc. Nhưng Chúa muốn chúng ta trút bỏ tất cả chuyện đời, để hướng lòng lên Chúa, kết hiệp mật thiết với Chúa, để nhận ra và thực thi thánh ý Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn cầu nguyện, là kết hiệp với Chúa, để những khổ đau vì yêu nhau, những hy sinh vì yêu Chúa yêu người, sẽ biến hình thành niềm vui cứu độ. Amen

06/8 THỨ BẢY TUẦN 18 TN

Kb 1, 12 - 2, 4; Mt 17, 14-19

NẾU CON CÓ ĐỨC TIN BẰNG HẠT CẢI

“Nếu các con có lòng tin, thì chẳng có gì các con không làm được”.

Một người đến sụp lạy Chúa Giê-su và xin Người chữa cho con trai ông bị quỷ nhập làm kinh phong. Ông nói với Chúa rằng các môn đệ của Chúa không chữa nổi. Chúa Giê-su đã chữa lành, và cho biết các môn đệ không chữa được vì thiếu lòng tin vào Người. Và Người dạy: “Nếu các con có lòng tin lớn bằng hạt cải, thì các con có khiến núi này rời khỏi đây mà sang nơi kia, thì nó liền đi sang, và chẳng có gì các con không làm được”.

Nhìn lại lòng tin của chúng ta thật hèn kém, vì chưa đủ, vì không tuyệt đối, đôi khi cầu may, được chẳng hay chớ, và trở thành sự thách thức quyền năng và lòng thương xót của Chúa.

Có người nói: “Trước khi đi bệnh viện, hãy nhập viện Giê-su. Trước khi nhờ cậy bác sĩ, hãy kêu cầu bác sĩ Giê-su. Đừng quá lo chuyện tiền bạc! Cũng đừng bao giờ nghĩ mình có tiền đồng, có thân quen có thế giá, mà có thể xoay chiều được những căn bệnh ngặt nghèo”. Bà Tám xóm rầy kể chuyện con bà bị ung thư. Vì quá nghèo khổ chẳng biết lo sao cho được, bà chỉ biết cầu xin Chúa. Vậy mà, “không biết Chúa cho nó ăn trúng lá cây ngọn cỏ nào, mà bệnh ung thư biến mất”. Nghe như chuyện thần thoại. Nhưng quả thực, nhiều người đã nghiệm ngộ: Chúa đang yêu thương và chăm sóc cho ta nhiều hơn ta tự lo liệu cho mình. Có người cậy tiền, cậy thế mà không được lành!

Nhà ai cũng có người đau bệnh, cùng có hồi khôn khó. Ước gì, trước tiên, hãy cứ kêu cầu Chúa Giê-su, và tin chắc Người sẽ ra tay cứu chữa. Hãy cảm nghiệm bao điều kỳ diệu lạ lùng. Bây giờ, người nghèo cũng như người giàu sẽ thốt lên: “Tạ ơn Chúa Giê-su đã cứu con, chứ không phải bởi tiền, hay thân thế”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tuyệt đối vào Chúa Giê-su, đang thi thố quyền năng và thương xót của Chúa Cha. Amen.

07/8 CHÚA NHẬT 19 THƯỜNG NIÊN.

Kn 18,6-9; Hr 11,1-2.8-19 ; Lc 12,32-48

NHẬN ĐƯỢC, LÀ ĐỂ CHO ĐI

“Các con hãy sẵn sàng”.

Người Việt Nam có cụm từ “thắt lưng, buộc bụng” thật hay, với nghĩa tiết kiệm tiền bạc, tiêu dùng cân nhắc dè sẻn để tích lũy mà làm việc lớn. Tiết kiệm là tốt, nhưng hà tiện bủn xỉn, thì không tốt. Quảng đại hào phóng cho đi, là tốt, nhưng hoang phí là xấu. Vậy mà, nhiều người chi tiêu lãng phí cho mình mà lại bủn xỉn với người nghèo khổ, tính đếm từng đồng một!

Lời Chúa hôm nay nhắc nhở chúng ta rằng, tất cả những gì mà chúng ta tưởng là mình đang có, đều là của Chúa ban cho, chứ chẳng phải gì của mình. Vậy mới có chuyện: “ngày tôi đến trần gian với hai bàn tay trắng, hai nắm tay không, và ngày trở về với cát bụi, tôi cũng chỉ hai nắm tay không, hai bàn tay trắng. Hoá ra huê vốn, không có gì là của tôi, chẳng mất gì của tôi”.

Ước gì các gia đình nhắc nhở nhau: những gì chúng ta nhận được, là để cho đi, không phải để cất giữ cho riêng mình. Bởi có cất giữ, cũng không cất giữ được bao lâu trên trần gian ngắn hạn này! Và vì thế, mỗi chúng ta là người quản lý của Thiên Chúa. Tài năng, học thức, hiểu biết, tiền bạc, không phải là thứ để chúng ta tự tôn, nhưng là để chúng ta khiêm nhượng nhận ra đó là hồng ân, và biết san sẻ hồng ân ấy cho đời, cho người.

Những người nghèo khổ, xin đừng phê phán những người giàu có, nhưng trước tiên, hãy tự nhìn lại mình, và tự hỏi, “mình đã có bao giờ cho đi chưa, hay chỉ chờ đón nhận”. Chị giảng hồ ở gằm cầu dạy cho các em lang thang cơ nhỡ rằng: cả ngày đi kiếm sống, tối về, tập trung thức ăn xin được, mà ăn chung với nhau, không được ăn riêng đây nhé”. Không lẽ các gia đình trong xóm đạo, lại không thể chia sẻ cho nhau như những em bé giảng hồ ở gằm cầu kia? Đừng sống cách “sống chết mặc ai!”

Lạy Chúa, xin cho các gia đình biết sống bác ái với nhau, bác ái với mọi người, và tìm được nguồn vui hạnh phúc. Amen.

08/8 THỨ HAI TUẦN 19 TN
Ed 1,2-5.24-28c; Mt 17,22-27.

NỘP THUẾ VÀ NỘP MẠNG

“Họ sẽ giết Người, nhưng Người sẽ sống lại”. “Con cái thì được miễn thuế”.

Chúa Giê-su nói: “Con Người sắp bị nộp vào tay người đời, họ sẽ giết người, nhưng ngày thứ ba, Người sẽ sống lại”. Nghe vậy, các môn đệ buồn rầu. Và đang lúc các ông buồn rầu thì Thánh Thần Chúa sắp xếp xảy đến chuyện “nộp thuế”, để Chúa Giê-su giải thích việc “nộp thuế và nộp mạng”!

Nộp thuế là nghĩa vụ của nhân dân đối với nhà nước. Lo cho nhân dân sống ấm no hạnh phúc là nghĩa vụ của nhà nước đối với nhân dân. Chuyện các nước ở trần gian là như thế.

Còn chuyện ở Nước Trời thì sao? Con dân nhân loại lấy gì mà nộp thuế cho cân xứng với lòng xót thương, thứ tha, quan phòng, quảng đại và ơn cứu độ của Thiên Chúa?

Vâng, Thiên Chúa thấu suốt mọi sự nơi những con người Chúa đã tạo thành, thấu suốt thân phận hư hèn tội lỗi, thấu suốt tình cảnh trắng tay bi đát do tội lỗi. Vì thế, Người đã sai chính Con Một Người đến trần gian để Nộp Mạng làm lễ tế, nộp mạng như “nộp thuế” cho Thiên Chúa, để Thiên Chúa vui lòng mà cứu rỗi nhân loại cách miễn phí!

Quả thực, Thiên Chúa không đòi chúng ta phải nộp thuế cho Nước Trời, chỉ mong chúng ta tin vào Chúa Giê-su, yêu mến Người, nghe và thực hiện Lời Người dạy là sống “yêu Chúa, yêu người” như Người đã sống. Và việc nộp thuế của con dân Nước Trời bây giờ là: sẻ chia sự sống cho nhau, giúp nhau đồng tiền, chén nước, viên thuốc, hồi đau bệnh, hay khi khốn khó cực cùng, lúc ngặt nghèo túng quẫn! Xin đừng bỏ lỡ cơ hội đền ơn nộp mạng của Chúa Giê-su, khi có người ngửa tay xin chúng ta giúp đỡ, lúc có kẻ cơ bản cần đến sự sẻ chia!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống quảng đại cho đi, vì lòng yêu mến Chúa Giê-su, và đền đáp ơn Người nộp mạng. Amen.

09/8 THỨ BA TUẦN 19 TN

Ed 2,8-3,4; Mt 18,1-5.10.12-14.

BỆNH XEM THƯỜNG, KHINH RẼ NGƯỜI KHÁC

“Các con hãy coi chừng, đừng khinh rẻ một ai trong những kẻ bé mọn này”

Chúa Giê-su nói: “Các con hãy coi chừng, đừng khinh rẻ một ai trong những kẻ bé mọn này”. Người dạy chúng ta khiêm nhường cúi xuống, nhìn xuống, chạm xuống những mảnh đời thấp bé. Chỉ có khiêm nhường mới có thể nhận ra điều tốt đẹp nơi người và yêu người. Người kiêu ngạo không có tình yêu!

Bệnh xem thường, khinh rẻ người khác, như di căn của bệnh kiêu ngạo vốn bắt trị như ung thư trong cõi lòng con người. Bởi người kiêu ngạo không thấy ai hơn mình, không muốn ai tài giỏi hơn mình. Người kiêu ngạo tự cho mình là đạo đức và không nhận ra ai đạo đức tốt lành hơn mình. Không chỉ xem thường người bé nhỏ thấp hèn hơn mình, mà người kiêu ngạo còn xem thường cả những người lớn hơn mình, tài hơn mình, học hiểu hơn mình, và nguy hiểm nhất là: xem thường cả cha mẹ mình khi mình có chữ nghĩa, có vốn liếng, có kinh tế, có địa vị xã hội!

Chúa muốn chúng ta đừng xem thường người nhỏ, việc nhỏ. Việc nhỏ không làm, thì không thể làm việc lớn. Người thấp bé nghèo khổ mà không yêu được họ, thì chẳng yêu được ai ấy giàu sang. Có chăng cũng chỉ là loại yêu vụ danh vụ lợi!

Chuyện xem thường khinh rẻ nhau còn nhan nhản, nghĩa là căn bệnh kiêu căng là thứ ung thư trầm kha, bắt trị! Có người trong họ tộc bị nạn, mình không giúp được một đồng, mà trách cứ anh em họ hàng nhà mình bủn xỉn. Mình không đọc nổi một kinh kính mừng, mà khuyên bảo người ta hãy siêng năng lần chuỗi năm mươi. Chẳng khác gì chuyện mình không cầm nổi cái chổi quét nhà mình cho sạch, mà đòi lật đổ chính phủ!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình quyết tâm học nơi Chúa Giê-su đức hiền lành khiêm nhường trong lòng, để có thể loại trừ lòng kiêu căng tự phụ, và để có thể yêu nhau chân thành. Amen.

10/8 THÁNH LÔ-REN-XÔ, PHÓ TẾ, TỬ ĐẠO
2Cr 9,6-10; Ga 12,24-26.

PHỤNG SỰ CHÚA TRONG MỌI NGƯỜI

“Ai phụng sự Ta thì Cha Ta sẽ tôn vinh nó”.

Là Tổng phó tế của thánh Xix-tô, Laurensô gặp Đức Giáo Hoàng đang bị bắt giữ và trách ngài đã không cho mình được chia sẻ triều thiên tử đạo với ngài. Đức Giáo Hoàng hứa rằng trong vài ngày nữa, Laurensô sẽ được lãnh phúc tử đạo, đau đớn hơn nhiều. Ngài còn truyền cho vị Tổng phó tế của mình hãy phân phát tài sản Giáo hội cho người nghèo. Khi những lời này tới tai Hoàng đế Ê-dê-ki-ô, ông truyền bắt giam Laurensô. Thánh nhân cải hóa được viên gác ngục Hip-po-ly-tô. Bị điệu tới trước viên tổng trấn Val-ri-a-nô, ngài được lệnh phải nhượng lại các tài sản của Giáo hội. Được dành cho ba ngày để thu thập của cải, ngài đã mang tất cả tài sản phân phát cho kẻ nghèo. Hết hạn ngài dẫn họ tới trình với tổng trấn Valêrianô, như là tài sản của Giáo hội. Viên tổng trấn nổi giận, buộc thánh nhân phải dâng lễ tiến các thần minh. Từ khước, thánh nhân phải chịu mọi cực hình, bị nướng trên sắt nung đỏ. Trên giường chết lạ lùng này, ngài còn chế nhạo Ê-dê-ki-ô, người đích thân ngồi ghế chánh án rằng: “Một bên đã chín rồi, hãy nướng bên kia nữa mà ăn.”

Phó tế Laurensô đã phụng sự Chúa trong mọi người khi phân phát hết của cải cho người nghèo khổ. Và khi dẫn người nghèo đến quan quyền, Ngài giới thiệu cho quan quyền thế gian biết rằng: Tài sản của Giáo Hội không phải là vàng bạc châu báu, mà chính là những con người nghèo khổ, những linh hồn cần đến ơn cứu rỗi. Ngài cũng là người thực hiện Lời Chúa nói hôm nay: “Ai yêu sự sống mình thì sẽ mất, và ai ghét sự sống mình ở đời này, thì sẽ giữ được nó cho sự sống đời đời”.

Giữ thân xác linh hồn tinh khiết, là bảo vệ tài sản Giáo Hội.

Lạy Chúa, mừng lễ Thánh Laurenso, xin Chúa ban cho các gia đình ơn từ bỏ mình, vác thập giá mình, vì yêu Chúa vì yêu Người, và vì phụng sự Chúa trong hết mọi người. Amen.

10/8 THỨ TƯ TUẦN 19 TN

Ed 9, 1-7; 10, 18-22; Mt 18, 15-20

KHÔNG NỔI NÓNG, NHƯNG RẤT KHẼ KHÀNG

“Nếu nó nghe người, thì người đã lợi được người anh em”.

Không ai không làm lỗi. Làm lỗi với Chúa, và làm lỗi với nhau. Làm lỗi với Chúa là làm tổn thương tình yêu, danh dự, uy tín của Chúa. Chúa biết rõ, mà Chúa không la mắng om sòm, không chửi bới thậm tệ, nhưng Thánh Thần của Thiên Chúa rất khẽ khàng nhắc bảo những lời thầm trong tận thâm sâu cõi lòng.

Còn người lỗi làm với nhau, làm tổn thương nhau thì sao? Hẳn là đội “ngôn ngữ phản ứng nhanh” sẽ làm việc ngay tại chỗ! Và sau đó, đội “ngôn ngữ phản ứng nhanh” sẽ rêu rao bỏ si bỏ lễ chuyện lỗi của ai đó khắp xóm khắp làng!

Chúa Giê-su dạy chúng ta hãy nhẹ nhàng từ tốn và dùng lời lành mà khuyên người có lỗi với chúng ta, hay với người khác. Gặp gỡ riêng, lắng nghe, phân định, thấu hiểu để cảm thông trước đã. Nếu họ không nghe mà nhận lỗi, sửa lỗi, thì hãy mời thêm một hai người. Và cuối cùng, mới đến sự can thiệp của cộng đoàn. Đùng nóng giận. Nóng giận là phản ứng nhanh của lòng kiêu căng. Có người vừa bị xúc phạm là đã nổi nóng lên kết tội người khác, chửi bới om sòm, ngay cả chửi ở những nơi không được dùng để chửi. Đó là phương pháp sửa lỗi nhau, hay là quyền bính cai trị được ứng dụng để lấy lại uy tín danh dự của người có quyền? Cách sửa dạy ấy không phải là cách khiêm nhượng của Chúa Giê-su, nên chẳng sửa dạy được ai, và cũng chẳng lấy lại được uy tín danh dự, lại càng mất thêm nữa thì có!

Cũng vậy, trong gia đình, ước gì người trong nhà luôn khoan dung từ tốn lắng nghe, phân định, thấu hiểu để cảm thông, và dùng lòng thương mà làm cho nên tốt chuyện chưa tốt. Anh chị em trong nhà đùng bêu xấu nhau làm cha mẹ không yên giấc nơi chín suối. Gia đình đóng cửa dạy nhau vẫn là bài học khôn.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình sống tình yêu khiêm nhượng, khoan dung, chịu đựng lẫn nhau và tha thứ cho nhau. Amen.

11/8 THỨ NĂM TUẦN 19 TN

Ed 12,1-12; Mt 18,21-19,1.

THA THỨ VÀ CẦU NGUYỆN CHO NGƯỜI

“Thầy không bảo con phải tha đến bảy lần, nhưng đến bảy mươi lần bảy”.

Con người là loài bất tín bất, bất trung, do bởi ảnh hưởng sự bất tín bất trung của nguyên tổ. Không chỉ một lần mà ngàn lần bất tín bất trung. Không ai dám vỗ ngực xưng mình là luôn tín trung với Chúa và với nhau trong suốt cả cuộc đời. Vì thế, ngay cả các Thánh, cũng là những người vượt lên từ những bất tín bất trung, đến chỗ nhất mực trung thành với Chúa, trung thành với Giáo Hội, trung thành với nhau trong đời sống gia đình, xã hội.

Câu nói: “Thánh nhân một ngày cũng phạm ít là bảy tội” có ý nói đến bảy mối tội đầu mà ít ai tránh khỏi. Những thứ tội lỗi trong lời nói, trong cử chỉ hành động, thì con người có thể thấy, và, hoặc có thể chấp nhất, hoặc bỏ qua. Nhưng, còn những toan tính xấu xa, hèn hạ, như những ganh tỵ, hơn thua thù hận trong lòng người thì ai mà biết được. Chỉ có Chúa biết, mà Chúa cũng kiên nhẫn, đợi chờ để con người sám hối và Chúa thứ tha.

Bởi vậy, Lời Chúa hôm nay mời gọi chúng ta hãy tha thứ cho nhau, và tha thứ đến cả ngàn lần tha thứ như Chúa đã thứ tha. Nhưng, để tha thứ không đồng nghĩa với dung dưỡng cho tính hư tật xấu của tha nhân, thì chúng ta hãy vừa tha thứ, vừa cầu nguyện xin Chúa ban ơn hoán cải anh em mình. Vâng, không thể tha thứ suôn, như tha thứ là yêu thương, và yêu thương ấy là lời nguyện xin cho anh em mình hoàn thiện.

Có mấy người hàng xóm giang hồ hay xúc phạm đến nhà mình, ông Tư dặn các con: “Đừng chấp nhất, cứ vui vẻ, và cầu nguyện cho họ”. Và rõ là, qua cách cư xử êm đềm nhẹ nhàng lịch sự của nhà ông, cùng với lời cầu nguyện, mấy người hàng xóm giang hồ bỗng trở nên dễ thương cách lạ lùng.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra hồng ân được Chúa thứ tha, để sống vui vẻ, chan hoà, và thứ tha cho người. Amen.

12/8 THỨ SÁU TUẦN 19 TN

Ed 16,1-15.60.63 (hoặc Ed 16,59-63); Mt 19,3-12.

LY DỊ, THẤT BẠI LỚN NHẤT ĐỜI NGƯỜI

“Vì lòng chai đá của các người mà Môsê đã cho phép các người rẫy vợ; nhưng từ ban đầu thì không có như vậy”.

Thấy đôi vợ chồng già tập thể dục ở công viên, thật hạnh phúc, có bạn trẻ hỏi: “Thưa cụ, hạnh phúc, thành công và niềm vui lớn nhất đời cụ là gì?” Cụ ông trả lời: “Hạnh phúc lớn nhất đời tôi là tôi cưới được vợ tôi. Thành công lớn nhất đời tôi là tôi sống với vợ tôi đến phút này. Và niềm vui lớn nhất đời tôi là con cái tôi đã nên người”. Từ câu nói ấy, có người dịch lại: “Thế thì: Bất hạnh lớn nhất đời tôi là tôi cưới vợ người ta. Thất bại lớn nhất đời tôi là vợ chồng tôi để bỏ nhau ra toà ly dị. Và nỗi buồn vô tận trong đời tôi là chẳng đứa con nào nên người”.

Sống cuộc sống hôn nhân tự nhiên ở đời thường, con người cũng có những khát khao và tìm đến một nguyên lý vững bền và hạnh phúc. Vậy, hôn nhân đã được Chúa Giê-su nâng lên hành Bí Tích với lời chúc “Sự gì Thiên Chúa đã liên kết, loài người không được phân ly”, thì còn phải đạt đến chuẩn mực hạnh phúc, thành công, niềm vui tới mức nào?

Ước gì, Lời Chúa như cơn lốc xoáy vào tận tâm can mỗi người chúng ta hôm nay, những con người đang sống giữa trào lưu tục hoá các giá trị siêu nhiên của “bản chất người”, để trở lại vạch xuất phát “bản chất con vật”. Ước gì “cơn lốc Thần Linh” từ Lời Chúa hôm nay, sẽ làm bật gốc rễ những ước muốn hư hèn đang đẩy hôn nhân công giáo đến nguy cơ báo tử! Ước gì Lời Chúa củng cố đời sống đức tin công giáo và làm cho các gia đình yêu mến Chúa, trung tín với Chúa, để yêu mến nhau và thuỷ chung với nhau. Ly dị, là lỗi luật Chúa. Ly dị, là nguyên nhân gây ra bao bất hạnh cho xã hội loài người. Ly dị, là thất bại lớn nhất đời người. Ly dị, còn là vô ơn, bất tín với Chúa!

Tưởng cũng nên nhắc lại, ân sủng của Bí tích Hôn phối là sự hiện diện của Chúa Giê-su, sự can thiệp của Chúa Giê-su, tình

yêu của Chúa Giê-su là Lời Chúa và Thánh Thể Chúa, giúp cho vợ chồng vượt qua mọi thử thách gian nan, vượt qua mọi chước cám dỗ, để sống một vợ một chồng và sống với nhau suốt đời. Vì thế, Chúa Giê-su nói: “Sự gì Thiên Chúa đã kết hợp, loài người không được phân ly”.

Luật “đơn hôn và vĩnh hôn”: một vợ một chồng sống với nhau cho đến trọn đời là luật hoàn hảo của Thiên Chúa ban cho con người ngay từ thưở tạo thiên lập địa. Gọi là luật hoàn hảo, bởi vì, luật ấy không chỉ để đôi con người xây dựng gia đình bình an hạnh phúc, để duy trì nòi giống, để tiếp tục công trình sáng tạo của Thiên Chúa, mà còn để xây dựng trật tự xã hội loài người và còn bảo đảm sự thánh thiện tốt lành của hôn nhân.

Quả thực, thời nay người ta xem thường giá trị hôn nhân và không giữ luật “đơn hôn và vĩnh hôn” nên làm mất đi cái trật tự tốt đẹp trong xã hội, gây nên bao nhiêu điều bất ổn, bất hạnh, thương tâm, đau khổ và nhất là đã biến hôn nhân thánh thiện thành một sự chung đụng nhất thời của loài hạ đẳng.

Lời Chúa dạy, lề luật Chúa ban nhằm đến hạnh phúc cho con người ở trần gian này, và phần rồi đời đời là hạnh phúc vĩnh cửu mai sau trong Nước Chúa. Thế mà, con người thời nay không giữ luật đơn hôn và vĩnh hôn, để tự chuốc lấy đau khổ đời này, và mất phần rồi đời sau. Ai nói ngoại tình là hạnh phúc, người ấy đang ảo tưởng. Ai nói ly dị là con đường giải thoát, người ấy đang lao mình xuống vực thẳm của khổ đau.

Đừng như bầy khỉ kia bắt con đom đóm mà thổi cho ra lửa, để rồi chúng phải chịu chết cồng bên cạnh con đom đóm. Hãy thổi cho bùng lên chút lửa yêu còn sót lại trong lòng mình, mới mong gia đình mình ấm áp, vững bền. Hãy sống với ân sủng Bí Tích hôn phối, là mời Chúa Giê-su ngự trị trong lòng mỗi người. Hãy thuộc về Chúa trước khi thuộc về nhau. Nhờ thuộc về Chúa, vợ chồng mới có thể yêu như Chúa yêu và hạnh phúc.

Lạy Chúa, xin cho các vợ chồng, các gia đình yêu mến Chúa và yêu mến nhau như Chúa đã yêu. Amen.

13/8 THỨ BẢY TUẦN 19 TN

Ed 18,1-10.13b.30-32; Mt 19,13-15.

TRẺ THƠ VÀ LÒNG KHIÊM NHƯỢNG CẬY TRÔNG

“Đừng ngăn cấm các trẻ nhỏ đến với Ta, vì Nước Trời là của những người giống như chúng”.

Có người nói câu đùa nhưng rất đau đớn “Hôm nay, ai thử vào Nước Trời mà xem, toàn là thai nhi mồ côi, không thấy cha mẹ chúng ở trên”. Quả thực, thời nay người ta xử với trẻ thơ tàn nhẫn quá: những trẻ thơ vô tội bị tước quyền sống vì nạn phá thai, bị tước nhân phẩm vì nạn buôn bán con trẻ, bị tước quyền làm con vì cha mẹ ly dị bỏ nhau, bị tước quyền được bình an hạnh phúc vì nạn ấu dâm, hoặc nạn bóc lột lao động trẻ... Nhan nhĩn những mảnh đời trẻ bất hạnh. Tội lỗi của người lớn, gieo họa cho trẻ con, mà người lớn cứ thản nhiên như vại, chẳng lấy làm điều, chẳng ăn năn hối hận, chẳng động lòng. Thì ra, lòng người vô cảm đến mức tàn nhẫn không tưởng nổi!

Lại cũng thật tội nghiệp cho con cái thời nay, chưa biết đứng biết đi đã biết cầm điện thoại, biết quẹt điện thoại. Chưa biết nói đã biết mở phim xem, chưa biết hát nhưng biết nhún nhảy. Vạy mà, cha mẹ lấy làm vui, lấy làm hãnh diện lắm.

Chúa Giê-su hôm nay dạy ta “Hãy để các trẻ nhỏ đến với Ta, và đừng ngăn cấm chúng”. Không cho con ra đời, thì lấy gì mà cho nó đến với Chúa. Chính mình không đến với Chúa thì lấy gì mà bảo chúng đến với Chúa. Bởi vậy, không tập cho con cái làm dấu thánh giá ngay từ nhỏ, không tập cho chúng nhớ đến Chúa, không dẫn chúng đến nhà thờ, không lo cho chúng đi lễ, đọc kinh tối sáng... là ngăn cản chúng đến với Chúa Giê-su. Người lớn hãy nhận ra mình đang có lỗi nặng với con trẻ.

Các cha mẹ đang ly dị, để bỏ nhau, gửi con lại cho ông bà nội ngoại, hoặc bỏ con lang thang cơ nhỡ, đã suy nghĩ thế nào về bổn phận của mình đối với tương lai các con. Tìm hạnh phúc, tìm thoải mái cho riêng mình, còn chính con cái mình để ra thì

mặc kệ nó. Khi con mình đẻ ra mà không yêu được nó, thì ai dám tin những người ly dị là có lòng “mến Chúa yêu người”?

Trẻ thơ thì chỉ biết nương cậy vào cha mẹ. Có người mẹ bỏ chồng bỏ con đi xây hạnh phúc mới, luôn bị ám ảnh bởi đôi mắt “trông cậy” của con khi nhìn nó lần cuối trước khi rời xa. Đêm nào cô cũng ray rứt vì ánh mắt cầu xin cứ như còn trách móc.

Qua việc yêu trẻ thơ, Chúa Giê-su còn dạy chúng ta hãy nên giống như trẻ thơ để được vào nước trời.

Nên giống trẻ thơ là đơn sơ đặt mình vào trái tim, và vòng tay yêu thương của Thiên Chúa, là hoàn toàn tin tưởng, yêu mến và nương cậy vào Chúa mà thôi.

Nên giống trẻ thơ còn là sống đức khiêm nhường nhận ra sự hèn mọn yếu đuối của mình, và sống nhờ tình Chúa yêu, nhờ ơn Chúa giúp. Ai khiêm nhường nhận ra sức mình hèn kém, không ỷ lại sức mình, nhưng trông cậy vào sức Chúa, thì dầu có tuổi nào đi nữa, cũng mãi là “trẻ thơ của Chúa”. Bởi vậy, ông Tu thường nói với các con: “Trên Thiên Đàng, trong Nước Chúa, không có người kiêu căng, chỉ toàn là người khiêm nhường. Khiêm nhường mới biết yêu. Khiêm nhường mới nghĩ đến người khác để cho đi. Khiêm nhường mới cần đến nhau để đón nhận sự sẻ chia giúp đỡ. Khiêm nhường mới cần đến Chúa”

Khiêm nhường là nên giống trẻ thơ Giê-su của Thiên Chúa. Và đó là điều Chúa muốn dạy chúng ta. Hãy đơn sơ, tự nhiên thưa với Chúa như em bé thơ cầu xin cha mẹ mình. Cứ suy nghĩ như trẻ thơ, cứ cầu xin như trẻ thơ, và cứ sống như trẻ thơ.

Một người mẹ trẻ dạy con nói tiếng anh khi con vừa tập nói. Cậu bé có thể nói tên các con vật, tên màu sắc, tên các loài hoa...rất đặc biệt. Nhưng tuyệt vời hơn cả là khi vừa thức giấc, mẹ bảo: “Good morning Jesus” đi con, và cậu bé đã lặp lại. Chỉ sau có một tháng, vừa thức giấc, cậu bé nói: “Good morning Jesus”, và thêm câu tiếng việt: “Chào Chúa Giê-su, con dậy rồi”.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến đón nhận trẻ thơ, dạy trẻ thơ yêu mến Chúa, và sống đức cậy như trẻ thơ. Amen.

14/8 CHÚA NHẬT 20 THƯỜNG NIÊN.

Gr 38,4-6.8-10; Hr 12,1-4; Lc 12,49-53.

CÙNG KHÁT KHAO NÊN THÁNH THIỆN

“Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”.

Ai cũng còn nhớ câu hát của các Thiên Thần trong đêm Chúa Giáng Sinh: “Vinh danh Thiên Chúa trên trời, Bình an dưới thế cho người lòng ngay”. Thế mà hôm nay Chúa Giê-su lại nói: “Thầy không đến để đem bình an, nhưng đem sự chia rẽ”.

Có người cho là Lời này nghe có vẻ chẳng vui tí nào, và thật là dễ bị ngộ nhận, bởi chia rẽ luôn là điều xấu. Nhưng không phải vậy. Ở đây, sự chia rẽ mà Chúa muốn nói đến là sự chia rẽ giữa thiện và ác, tốt và xấu, lành và dữ. Thiện và ác không thể chung sống với nhau được. Chúa Giê-su là ánh sáng, thánh thiện, tốt lành, công minh, chính trực. Và ai đã theo Người thì không thể tiếp tục sống trong bóng tối, trong sự ác độc, tội lỗi xấu xa bất chính nữa. Vì thế, mỗi tín hữu luôn phải đặt mình vào trong cuộc chiến triền miên, và phải là người chiến thắng.

Trong khi ta muốn hướng thiện, thì cái ác âm ỉ tàng ẩn bên trong vẫn quấy phá mình. Muốn yêu lại ghét, muốn thứ tha, lại chấp nhất, muốn hòa thuận lại bất đồng, muốn công chính lại cứ bất chính, muốn chữa bỏ, lại tái phạm... Đó là sự thật không thể chối cãi. Ngay trong gia đình, có ai giống ai, có ai hiểu thấu được ai đang ở trong tình trạng nào, xấu hay tốt, lành hay dữ. Chỉ có Chúa mới thấu suốt lòng người. Bởi vậy, Chúa nói: “Từ nay năm người trong một nhà sẽ chia rẽ nhau, ba người chống lại hai, và hai người chống lại ba”. Gia đình không thể hiệp nhất, đoàn kết hòa bình với nhau được, vì chúng ta không cùng có những khát khao thánh thiện để chiến thắng cái ác. Nguyên nhân của sự bất hòa, bất thuận, bất nhất chính là mỗi người không chế ngự được tội lỗi, tính hư nết xấu của mình. Ước gì các gia đình loại trừ sự hiệp nhất giả tạo, vì sống đời với Chúa và với nhau.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khát khao sự thiện, loại trừ sự dối trá, yêu Chúa thật, yêu nhau thật, và bình an. Amen.

15/8 MẸ MARIA HỒN XÁC LÊN TRỜI
Kh 11,19a;12,1-6a.10ab; 1Cr 15,20-27; Lc 1,39-56.

CHẾT LÀNH TRONG TAY ĐỨC MẸ

“Đáng toàn năng đã làm cho tôi những sự trọng đại: Người nâng cao những người phận nhỏ”.

Mừng lễ Mẹ Lên Trời cả Hồn lẫn Xác, chúng ta hãy chiêm ngưỡng một người nữ nhân loại đã được Thiên Chúa Cha tiền định từ thuở khởi đầu ý muốn cứu rỗi nhân loại, khi Người phán với con rắn là ma quỷ rằng: “Một người Nữ sẽ đạp giập đầu mi”. Cũng hãy chiêm ngưỡng Lời kinh Magnificat của một cõi lòng khiêm nhường khi đầy ân sủng “Thiên Chúa ở cùng Bà”: *“Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, và thần trí tôi hoan hỉ trong Thiên Chúa, Đáng Cứu Độ tôi, vì Chúa đã đoái nhìn đến phận hèn tớ nữ của Chúa”*. Hãy chiêm ngưỡng một “phận hèn tớ nữ” đã bằng lòng để cho Thiên Chúa di dời cả triều đình Thiên Quốc xuống cư ngụ nơi cung lòng, một “phận hèn tớ nữ” đã chấp thuận làm chiếc nôi đầu đời cho Con Thiên Chúa làm người, một “phận hèn tớ nữ” đã cộng tác với Thiên Chúa để Người thực hiện những điều trọng đại cho cả nhân loại này. *“Đáng toàn năng đã làm cho tôi những sự trọng đại: Người nâng cao những người phận nhỏ” (Lc 1, 49)*

Trí khôn loài người không thể thấu hiểu, không thể lý giải được ý định của Thiên Chúa. Chúng ta chỉ biết chiêm ngắm, hân hoan vui mừng và cảm tạ Chúa vì hồng ân lên trời cả xác hồn của Mẹ Maria: “Chúa đưa Mẹ về trời, triều thần vui hân hoan, dâng tiến Mẹ muôn lời, chúc khen Mẹ ngàn đời”.

Và lời nguyện xin chính đáng của ta với Mẹ Lên Trời là: “Xin ơn chết lành trong tay Đức Mẹ, và xin Đức Mẹ phù hộ cho ta được hưởng cùng Đức Mẹ trên Nước Thiên Đàng”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn yêu mến Mẹ, biết ơn Mẹ Maria, và luôn khiêm nhường sống trong ân nghĩa Chúa, như Mẹ đã sống, để được ơn chết lành trong tay Mẹ, được Chúa ban thưởng phúc trường sinh trong Nước Chúa. Amen.

15/8 THỨ HAI TUẦN 20 TN

Ed 24, 15-24; Mt 19, 16-22

BÁC ÁI LÀ CHUẨN MỰC SỰ TRỌN LÀNH

“Nếu người muốn nên trọn lành, hãy về bán hết của cải người có, thì người sẽ được kho tàng trên trời”.

Chúa Giê-su nói: “Hãy về bán hết của cải người có mà bố thí cho người nghèo, thì sẽ được kho tàng trên trời, và hãy đến mà theo Ta”. Hóa ra, luật bác ái là chuẩn mực của sự trọn lành mà Chúa Giê-su muốn chúng ta tuân giữ và thực thi.

Chàng trai đã tuân giữ lề luật và các giới răn thực là nghiêm túc. Thế nhưng, anh không tự cho rằng như thế là mình đã đủ đạo đức, thánh thiện, trọn lành. Thật là may mắn cho chúng ta, bởi nếu anh ta nghĩ như thế là đã đủ trọn lành rồi, thì hẳn anh đã không đến mà hỏi Chúa “làm sao để nên trọn lành”, và chúng ta sẽ khó mà có được bài học quý giá của Tin Mừng hôm nay: “lòng bác ái yêu người là chuẩn mực của sự trọn lành”.

Hoá ra, giữ tất cả các lề luật, mà không vì yêu Chúa yêu người, thì chưa đủ choặng lên Thiên Đàng. Phải là: “Vì xưa ta đói, các ngươi đã cho ăn” mới được vào hưởng hạnh phúc với Chúa, mới thực nên trọn lành và được vào Nước Chúa.

Ước gì các gia đình luôn nghĩ đến người nghèo và đừng khư khư giữ lại cho mình, nhưng cứ cho đi cách hào phóng. Không đợi đến đồng tiền dư dả mới làm việc bác ái giúp đỡ nhưng ước gì các gia đình dâng cúng “2 nửa đồng tiền còn sót lại để sống” của bà góa kia; hoặc cho đi “năm chiếc bánh và hai con cá là phần ăn chiều” của em bé kia. Cho đi vì yêu Chúa, vì yêu người.

Một người đăng lên nhật ký zalo tâm ảnh bốn người đang nhậu nhoẹt, với đầy dẫy món mời. Một người khác bình luận: “Lúc mâm cao cỗ đầy, có thương người nghèo khổ?! Hồi rượu thịt ngon bổ, có nhớ kẻ khốn cùng?!”. Một chị luôn dè sẻn chi tiêu, đi chợ về, bỏ vào thùng tiền bác ái của nhà mình mấy chục.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình sống tình bác ái với nhau và với mọi người, vì yêu Chúa, vì yêu người như Chúa yêu. Amen.

16/8 THỨ BA TUẦN 20 TN

Ed 28,1-10; Mt 19,23-30.

GIÀU CÓ KHÔN NGOAN, ĐỒNG TIỀN KHÔN NGOAN

“Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Trời”.

Một cha sở miền quê kể: “Sau biến cố tháng tư 1975, bà con ta không có xe đạp, xe máy, nên lội bộ năm bảy cây số, có khi phải vượt suối, trèo đèo, để đến dự thánh lễ, mà rất đông. Bây giờ có xe máy, xe hơi, đến ngày Chúa Nhật thì tính chuyện du lịch hơn là đi lễ. Ngày ấy, chưa có điện, nhà thờ còn thắp đèn dầu mù mờ, mà lễ sáng tối nào cũng đông. Bây giờ, điện sáng trưng từ trước ra sau, trong ra ngoài, mà có mấy cụ ông cụ bà đi lễ thôi, đám sồn sồn và đám trẻ ở nhà xem phim, đi nhảy đầm, có khi còn hát karaoke chĩa cái loa giông vào nhà thờ inh ỏi”.

Đến hôm nay, chưa phải là giàu có đâu, mới chỉ đòi đòi tí tí, mà có người đã để cho tiền của thế gian, chuyện hưởng thụ thế gian nó cuốn mình đi đâu xa xôi rồi. Có lẽ phải đợi đến lúc bệnh hoạn đau yếu, không còn sức khỏe để thụ hưởng trần gian nữa mới giật mình nhớ tới Chúa chăng? Có còn kịp không?

Chúa Giê-su nói: *“Con lạc đà chui qua lỗ kim còn dễ hơn người giàu có vào Nước Trời”*. Nói như thế, không phải là người không muốn, hay cấm chúng ta làm giàu, nhưng nhắc nhở chúng ta rằng: Mãnh lực của đồng tiền và vật chất thế gian có sức làm cho ta mê muội đến mức quên mình đang ở một cõi tạm, chóng vánh, tàn lụi. Và quên luôn việc mình còn phải trở về nguồn cội là Thiên Chúa ở đời sau. Chúa mời gọi chúng ta đừng ham mê tiền bạc và các thú vui trần gian nữa, nhưng biết sử dụng của cải tiền bạc mình làm ra cho thật khôn ngoan, cho đúng mục đích. Đó là sử dụng đồng tiền vào việc bác ái, để mua lấy phần rỗi đời đời. Đồng tiền ấy, mới là đồng tiền khôn ngoan; sự giàu có ấy, mới là sự giàu có khôn ngoan đích thực.

Lạy Chúa, xin cất khỏi các gia đình lòng ham mê của cải tiền bạc vui thú thế gian, và cho họ luôn hướng về Chúa. Amen.

17/8 THỨ TƯ TUẦN 20 TN

Ed 34,1-11; Mt 20,1-16a.

CHÚA THÌ NHÂN LÀNH, CHÚNG TA THÌ GANH TỶ

“Hay mắt bạn ganh tị, vì tôi nhân lành chẳng?”.

Tin Mừng kể chuyện người làm vườn nho giờ thứ mười một, tức 5 giờ chiều, mà vẫn được lãnh một đồng như người làm từ sớm đến tối. Có nhiều người cho là không công bằng. Nhưng chủ trả lời: “Bạn hãy lấy phần bạn mà đi về, tôi muốn trả cho người đến sau hết bằng bạn, nào tôi chẳng được phép làm như ý tôi muốn sao? Hay mắt bạn ganh tị, vì tôi nhân lành chẳng?”.

Bệnh ganh tỵ do lòng kiêu căng, ích kỷ, không muốn ai hơn mình, chỉ nghĩ đến mình, lo cho mình mà không nghĩ đến ai, lo cho ai!. Tiếc là, bệnh kiêu căng, ích kỷ, ganh tỵ không chừa bất kỳ ai, giàu nghèo, có học, vô học, sang hèn, cao thấp...bất kỳ.

Bệnh ganh tỵ nhan nhãn trong đời sống làng xã, và ngay trong các gia đình, trong cộng đoàn giáo xứ. Thấy người khác ăn nên làm ra thì khó chịu, không vui, lại còn tìm cách bôi nhọ rằng họ làm ăn bất chính. Thấy người khác có tài năng, nổi nả hơn mình, thì cách làm giảm giá trị của họ, đặt điều bịa chuyện xấu xa rêu rao xóm làng. Trong gia đình, sao không thể vui mừng với thành công của anh chị em mình? Trong giáo xứ, sao không thể cùng tạ ơn Chúa với những người tội lỗi trở về, lại nhìn họ với cái nhìn khinh bỉ bởi họ có một quá khứ tội tệ? Sao không thể nhận ra những gì anh em mình đang có, là hồng ân Chúa ban để cùng tạ ơn Chúa nhân lành và vui mừng với họ?

Thiên Chúa nhân lành. Người không mắc nợ ai cả. Người ban cho ai ít nhiều tùy ý khôn ngoan của Người. Thiên Chúa ban thưởng chứ không phải trả công, nên đừng đòi công bằng. Có người nói: “Chúa biết tôi không biết xài tiền. Tôi mà có tiền là tôi sẽ hư đi vì kiêu căng, vì ích kỷ, vì lãng phí phóng khoáng. Nên tôi cảm ơn Chúa vì sự thiếu thốn của tôi”.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra hồng ân Chúa, bằng lòng với những gì Chúa ban, và vui mừng với mọi người. Amen.

18/8 THỨ NĂM TUẦN 20 TN

Ed 36,23-28; Mt 22,1-14.

KHÔNG CHỈ ĐƯỢC MẶC ĐẸP, ĐƯỢC ĂN NGON

“Các người gặp bất cứ ai, thì mời vào dự tiệc cưới”.

Một câu chuyện thuở ấu thơ mà Mẹ ông Tư kể cho ông nghe. Như chuyện thân thoại, nhưng đã thấm vào lòng ông từ bé đến giờ. Ông Tư kể lại: “Mẹ nói: “Tư ơi! Mẹ kể chuyện con nghe nhé: “Mẹ con mình đang ở đây, nhưng quê hương của mình ở trên trời. Trên ấy, mọi người và nhà mình cùng có một người Cha vĩ đại. Cha đã dựng nên muôn loài muôn vật và dựng nên con người, dựng nên mẹ con mình. Cha là Vua Trời Đất. Vua rất uy quyền và rất xót thương. Vua Cha sai Hoàng Tử là Chúa Giê-su xuống thăm viếng trần gian. Hoàng Tử mời mọi người, mời nhà mình nữa, dự tiệc cưới của Hoàng Tử Giê-su, được tổ chức trong Nước Trời. Con có muốn đi dự đám cưới của Hoàng Tử với mẹ không?” Và tôi đã hỏi lại Mẹ: “Mẹ ơi, con nít có được đi không”. Mẹ tôi nói: “Được mà. Mẹ dẫn con đi”. Tôi trả lời “Con thích lắm. Được mặc đồ đẹp, được ăn ngon”.

Đúng là câu chuyện của Lời Chúa hôm nay. Chúa Giê-su đang mời tất cả chúng ta dự tiệc cưới của Người – Bữa tiệc của cuộc Hôn Phối kỳ dị, bất cân xứng, nhưng lạ kỳ diệu, huyền nhiệm của một tình yêu không màng “danh gia, vọng tộc”. Một bên là Con Thiên Chúa uy quyền, một bên là loài thọ tạo, là loài người hèn mọn, tội lỗi bất xứng, sẽ kết ước với nhau, để sống êm đềm hạnh phúc với nhau không thời gian, không gian, nhưng trong một tình yêu vĩnh cửu, hằng sống của Thiên Chúa!

Bữa tiệc vĩnh cửu ấy bắt đầu từ những ngày ở trần gian này, khi mỗi chúng ta vui mừng đón nhận lời mời, để tham dự bữa Tiệc Lời Chúa, và Tiệc Thánh Thể. Ước gì các cha mẹ sẽ hướng các con, và dẫn các con tới bàn tiệc, không chỉ để được mặc đẹp, được ăn ngon, mà còn để được sống đời đời trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình đón nhận Lời Chúa, sống Lời Chúa, khát khao và sốt sắng Rước Mình Thánh Chúa. Amen.

19/8 THỨ SÁU TUẦN 20 TN

Ed 37,1-14; Mt 22,34-40.

LẠY CHÚA, XIN CHO CON YÊU CHÚA, YÊU NGƯỜI

“Người hãy yêu mến Chúa là Thiên Chúa người, và yêu thương kẻ khác như chính mình người”.

Sau bài suy niệm Tin Mừng trên youtube, có một comment rằng: “Lạy Chúa, con có tin cậy mến Chúa, nhưng nửa vời. Bởi con chưa tin tuyệt đối, chưa cậy hoàn toàn, và nhất là chưa yêu mến Chúa nhiều nhất, bởi, con còn yêu chuyện thế gian này nhiều hơn”. Một comment khác: “Cảm ơn bạn, tôi cũng vậy”.

Không biết còn bao nhiêu comment nữa với ý “tôi cũng vậy”, nhưng thiết tưởng, Chúa hiểu, hầu hết chúng ta đều tin cậy mến Chúa nửa vời! Bởi khiêm tốn mà nói, chúng ta là loài yếu đuối, luôn nghiêng chiều về những thực tại hấp dẫn, chóng vánh, giới hạn trước mắt, hơn là hướng đến một Thiên Chúa vô hình.

Hoá ra, việc giữ luật “yêu mến Chúa trên hết mọi sự” là không dễ dàng chút nào. Người khiêm nhường sẽ biết mình không dễ “yêu Chúa trên hết mọi sự”, thì sẽ tha thiết “xin Chúa cho con yêu Chúa”. Xin đừng ai nghĩ rằng mình học hỏi, hiểu biết nhiều về Chúa, là mình có khả năng yêu Chúa trên hết mọi sự. Nhưng, xin hãy khiêm tốn mà nhận ra sự hèn yếu của mình, và hiểu rằng: việc yêu Chúa trên hết mọi sự cùng phải nhờ đến ân sủng của Chúa, mới yêu Chúa trên hết mọi sự được.

Chúa Giê-su nói “giới răn thứ hai là yêu người, cũng giống giới răn thứ nhất”, vì cũng không dễ mà yêu người, nếu chúng ta không nhờ đến ơn Chúa. Hơn nữa, tương quan mật thiết giữa hai giới răn là: Nếu không yêu mến Chúa trên hết mọi sự, thì cũng chẳng yêu người như mình vậy được. Nếu có yêu người mà không yêu mến Chúa, thì tình yêu ấy hẳn là sẽ không đúng nghĩa hoàn toàn vô vụ lợi, nghĩa là, yêu người không đúng cách yêu của Chúa, yêu người không vì người, mà là vì mình!

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn tha thiết cầu xin ơn Chúa, để luôn yêu Chúa, yêu nhau, và yêu hết mọi người. Amen.

20/8 THỨ BẢY TUẦN 20 TN

Ed 43,1-7a; Mt 23,1-12.

NÓI THẬT, SỐNG THẬT, YÊU THẬT

“Họ nói mà không làm”.

Có người nói, ở Việt Nam hôm nay không thiếu thốn thứ gì cả, muốn cái gì, có cái nấy, cái “cung” luôn đủ cho cái “cầu”. Nhưng cũng có người nói: còn một cái thiếu rất quan trọng và cũng rất trầm trọng: đó là thiếu niềm tin. Thiếu niềm tin bởi vì thời nay người ta “nói một đường, làm một nẻo”. Vợ chồng nói yêu nhau, vậy mà khi bất ý nhau, không thỏa đáp được những yêu cầu của nhau, lại có thể giết nhau bằng đủ mọi cách, kể cả cách man rợ nhất. Quảng cáo sản phẩm rất tốt, rất thực, nhưng toàn là giả hiệu. Ông lớn hứa với đám dân quèn rất hay, nhưng lại thực hiện quá tồi tệ. Người ta sống với nhau có vẻ đoàn kết lắm, cũng hứa trung thành, hứa sống chết có nhau, nhưng luôn tìm cách thanh trừng nhau để tranh giành những mối lợi. Hàng giả, người giả, trình độ giả, bằng cấp giả, tình giả, yêu giả, hạnh phúc giả, và nhất là đạo đức giả làm mất lòng tin của nhau.

Chúa Giê-su đã lên án chuyện sống giả từ hai ngàn năm trước, và cho đến hôm nay, thời đại này, nơi đất nước này, dường như lời lên án ấy vẫn còn vang vọng mãi.

Người công giáo phải sống thật giữa những người giả, phải lợi ngược dòng đời. Các đôi vợ chồng phải yêu nhau thật mới mong bền vững. Người công giáo phải yêu mọi người chân thật mới mong làm chứng được cho mọi người về Đạo thật của mình.

Không thể “chót lưỡi đầu môi” với nhau, và càng không thể “chót lưỡi đầu môi” với Chúa được. Chúa biết tất cả mọi sự giả, thật trong lòng chúng ta, và trong đời chúng ta. Người công giáo hãy lấy lại niềm tin của mọi người, niềm tin vào Thiên Chúa trong Đức Giê-su, niềm tin vào những con người sống thật đạo yêu thương bằng cách nói thật, sống thật, yêu thật

Tuy nhiên, hai điều luật “Kính mến Chúa, yêu thương người”, có tương quan mật thiết với nhau đến độ, không thể giữ

luật này mà bỏ luật kia, vì nếu như thế là chưa hoàn hảo, còn khiếm khuyết, còn khập khiễng. Yêu mến Chúa mà không yêu anh em mình, là người sống dối. Yêu mến anh em mình mà không yêu mến Chúa thì tình yêu ấy là tình yêu giả tạo, chóng vánh và không bền vững. Mười điều răn tóm về hai điều này là kính mến Chúa và yêu thương người, nhưng thực chỉ có một mà thôi, đó là: Yêu. Yêu là chu toàn lề luật.

Cuộc sống các gia đình có thể là một bằng chứng rõ nét về việc giữ luật yêu Chúa và yêu người, từ tình yêu gia đình.

Những đôi vợ chồng chỉ yêu nhau mà không có lòng yêu mến Chúa, thì tình yêu ấy hầu như luôn mong manh, dễ vỡ, dễ đổi thay, chia lìa, bất tín. Vì chắc chắn họ sẽ không đủ sức vượt qua những cạm bẫy, những thử thách. Tình huynh đệ có khăng khít đậm âm, cũng là nhờ tình yêu Chúa kết nối, bằng không, thì cũng rất dễ đổ vỡ vì vài mét đất, vì lời qua tiếng lại.

Những đôi vợ chồng yêu mến Chúa, tuân giữ lề luật Chúa, nhờ ơn Chúa mà chấp nhận vượt qua những khó khăn, tôn trọng bạn mình như hiện thân của Chúa, cùng nhau xây đắp hạnh phúc... thì tình yêu của họ bền vững, và hạnh phúc.

Cũng vậy, trong đời sống cộng đoàn, xã hội, người công giáo phải kính mến Thiên Chúa và yêu thương hết mọi người, không phân biệt ai, không loại trừ ai. Người yêu thương kẻ khác chân tình, giúp đỡ vô vị lợi, sẵn sàng hy sinh cái riêng, mà lo cho cái chung, lo cho hạnh phúc của kẻ khác, mới đích thực là người công giáo. Mến Chúa, yêu người, nghe thì dễ, nhưng không hề dễ dàng đâu. Chúa muốn chúng ta yêu Chúa và luyện tập đức mến hằng ngày. Bởi, chỉ một mảy may không yêu thương anh em mình, cũng đã đủ minh chứng ta chưa có lòng yêu mến Chúa. Một khi không yêu mến Chúa, thì tình nghĩa vợ chồng, tình huynh đệ luôn có nguy cơ giảm sút hoặc không còn.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến Chúa, yêu mến nhau, thực hành đức Mến Yêu song đôi, toàn hảo, để từ đó, có thể yêu thương hết mọi người như ý Chúa muốn. Amen.

21/8 CHÚA NHẬT 21 THƯỜNG NIÊN.
Is 66,18-21; Hr 12,5-7.11-13; Lc 13,22-30.

LỐI HẸP MANG TÊN ĐƯỜNG CÔNG CHÍNH

“Người ta sẽ từ đông chí tây đến dự tiệc trong nước Chúa”.

Lối vào, hay con đường dẫn đến Nước Thiên Chúa không dễ dàng thênh thang như ta thường mơ tưởng, nhưng là một lối hẹp, là con đường gian nan phải nỗ lực vượt qua mới được. Chúa Giê-su muốn nói đến lối hẹp, con đường gian khổ ấy là chính Người. Ai không mến yêu Chúa Ki-tô, và không yêu mến nhau, yêu mến tha nhân như Chúa Ki-tô, thì không thể tiến vào Nước Thiên Chúa, không thể hưởng được sự sống đời đời.

Lối hẹp là hồng ân. Gian khổ là quà tặng. Thập giá là phúc lộc từ lòng yêu thương của Chúa gửi đến để chúng ta nên thánh, để chúng ta được cứu độ. Như thế là: việc từ bỏ những thèm thuồng bất chính, những đam mê trần gian này, những dễ dãi, thoải mái trong cuộc đời chúng ta luôn có giá trị lớn lao. Cũng vậy, gian khổ thập giá vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người, là đáng quý biết bao, vì đó là lối hẹp dẫn chúng ta đến bình an hạnh phúc đời này, và đến sự sống đời sau vĩnh cửu trong Nước Chúa.

Chúa Giê-su nói: “Người ta sẽ từ đông chí tây đến dự tiệc trong nước Chúa”, cho thấy rằng: việc đi vào lối hẹp, đi vào con đường thánh giá không phải là việc của một thiểu số, và cũng không phải là việc không thể thực hiện. Bởi, Thiên Chúa luôn khát khao con người được cứu rỗi, và Người luôn soi sáng, hướng dẫn, phù trợ, và ban ân sủng để chúng ta được cứu rỗi.

Ước gì các gia đình tiến vào lối hẹp ngay hôm nay, không chần chừ do dự tiếc nuối cuộc sống quá dễ dãi này nữa. Những ngày sau cùng của ông Tám, bà Tám hay nói chuyện tiền bạc, của cải, ông Tám nói: “Gấp gấp lên bà ơi, bỏ đi ba cái đồ mất nét ấy, thay đồ đẹp vào, thay đồ mới vào, và đi dự tiệc”. Không ai hiểu ông nói gì, chỉ biết là ông không còn gì phải tiếc nuối!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình từ bỏ những dễ dãi bất chính, và chấp nhận hy sinh vì yêu Chúa, yêu nhau, yêu người. Amen.

**22/8 ĐỨC TRINH NỮ MA-RI-A NỮ VƯƠNG, LỄ NHỚ.
Is 9,1-6; Lc 1,26-38.**

THIÊN CHÚA LÀ PHẦN THƯỞNG CỦA KẺ TIN

“Phúc cho Bà là kẻ đã tin”.

Tám ngày trước đây, chúng ta mừng lễ Mẹ lên trời. Và hôm nay, tám ngày sau lễ Mẹ Hồn Xác Lên Trời, Giáo Hội mời gọi chúng ta mừng lễ Trinh Nữ Maria Nữ vương. Hai ngày lễ này có tương quan với nhau rất mật thiết. Mẹ Maria được Chúa đưa về trời, và được phong tặng chức Nữ Vương Thiên Đàng, Nữ Vương cả triều thần thiên quốc, và còn là Nữ Vương của con cái Mẹ ở trần gian. Đây là phần thưởng lớn lao mà Thiên Chúa đã dành cho Mẹ, vì Mẹ đã “xin vâng” Lời của Thiên Chúa, để Ngôi Lời Thiên Chúa nhập thể trong lòng Mẹ”. Vì thế, trong Chuỗi Mân Côi, Năm Sự Mừng, liền sau gẫm thứ tư Đức Chúa Trời cho Đức Mẹ lên trời, là gẫm thứ năm: Đức Chúa Trời thưởng Đức Mẹ trên trời. Phần thưởng quý giá ấy chính là phẩm chức Nữ Vương chúng ta mừng kính hôm nay.

“Phúc cho Bà là kẻ đã tin rằng lời Chúa phán cùng Bà sẽ được thực hiện”. Lời chúc phúc của bà Elizabeth ngày ấy đã thành hiện thực nơi Đức Maria: Mẹ được Thiên Chúa ở cùng, Mẹ sinh Con Thiên Chúa, Mẹ là Mẹ Thiên Chúa, Mẹ được Chúa đưa lên trời cả hồn lẫn xác, Mẹ là Nữ vương Thiên Đàng, Nữ Vương chín phẩm thiên thần, Nữ Vương cả triều thần thiên quốc, và cũng là Nữ Vương của con dân Thiên Chúa, của mỗi chúng ta, của các gia đình, Nữ Vương Hòa Bình của Thế Giới.

Lời Chúa mời gọi các gia đình noi gương Mẹ Maria mà tin tưởng vào Thiên Chúa trong Đức Giê-su, Con của Mẹ, tin tưởng vào Lời Người, tin tưởng vào tình yêu thương và ơn cứu độ của Người. Và ai có lòng tin tưởng như Mẹ, sẽ được Thiên Chúa ban cho phần thưởng cùng Đức Mẹ trên Nước Thiên Đàng. Phần thưởng ấy, là chính Thiên Chúa, là sự sống của Thiên Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình tin tưởng vào Chúa như Mẹ Maria, một đức tin khiêm nhường, vâng phục, phó thác. Amen.

22/8 THỨ HAI TUẦN 21 TN

Tx 1, 1-5. 11b-12; Mt 23, 13-22

HÌNH NHƯ CHƯA CÓ AI XUNG TỘI GIẢ HÌNH

“Khôn cho các người, hồi những kẻ dẫn đường đui mù”.

Chúa Giê-su khát khao cho mọi người được cứu độ, và mở lối mở đường cho mọi người được cứu độ bằng Lời Chân Thật, cách sống thật, yêu thật của Con Thiên Chúa. Còn những kẻ biệt phái thì lại cản đường con người ta, lại dẫn con người ta vào chỗ hư mất ngàn đời bằng cách sống giả dối, lọc lừa, gian trá.

Vậy mà, họ còn tự cho mình là chuẩn mực đạo đức, là khuôn mẫu cho mọi người noi theo. Chúa Giê-su cảnh cáo và chúc dữ họ: Người mù mà dẫn đường kẻ khác thì cả hai cùng đưa nhau xuống hố sâu. Ai sống dối trá với Thiên Chúa và đánh lừa mọi người, ấy là đồ đệ của ma quỷ kiêu căng, chống lại Thiên Chúa. Người ấy xứng đáng nhận lời chúc dữ của Thiên Chúa.

Thử nhìn lại cách sống đạo của chúng ta: Có phải người sống đạo chân thành với Chúa thì quá ít, mà kẻ sống đạo để khoe khoang khoác lác tự khẳng định mình là đạo đức chuẩn mực thì quá nhiều? Xin nhớ cho rằng sống đạo cách giả hình là một tội trọng. Tội trọng về đức tin, vì không tin Thiên Chúa thượng trí vô cùng đang hiện diện. Tội trọng vì giả hình là kiêu căng, chẳng sám hối và tin vào Tin Mừng. Tội trọng vì giả hình là có ý định phá hỏng kế hoạch cứu độ của Chúa.

Ước gì các gia đình đi lễ đọc kinh vì yêu mến Chúa, để tạ ơn Chúa, và để ký thác đường đời trong tay Chúa. Ước gì việc bác ái là việc phải làm chứ không phải việc thích làm để khoe khoang. Ước gì tất cả các việc làm, là cho vinh danh Chúa, chứ không phải tìm danh lợi trần gian cho mình. Ước gì không có ai mượn Chúa đánh bóng, trang điểm mình và tự nhận mình là chuẩn mực đạo đức. Chưa sám hối, đời làm thánh được sao? Hình như chưa có ai xưng thú “tội sống giả hình”!

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình luôn khiêm nhường và sống chân thành với Chúa và với mọi người. Amen.

23/8 THỨ BA TUẦN 21 TN
2Tx 2,1-3a.14-17; Mt 23,23-26.

RAO GIẢNG CHÚA KI-TÔ, SỐNG NHƯ CHÚA KI-TÔ

“Phải làm những điều này, và không bỏ các điều kia”.

Các kinh sư, thông luật, khư khư giữ lề luật cũ, vì họ muốn chứng tỏ cho mọi người biết rằng họ chính là những người nắm giữ vận mệnh của người khác. Ai khư khư giữ luật như họ, thì chính họ sẽ tuyên bố rằng đã đủ để nên lành nên thánh. Họ không muốn mặc lấy tinh thần mới của Tin Mừng, vì không muốn làm vinh quang cho Đức Giê-su, không muốn đánh mất vinh dự và mất ảnh hưởng của họ đối với dân, mà họ đã sấm sửa, đã ký cốp từ trước đến nay.

Thực ra, họ mê muội chứ không hề khôn ngoan, mà họ chẳng hay biết. Họ bị ma quỷ xúi giục, dẫn đường chỉ lối làm sao cho tất cả mọi người đều quy về họ mà thôi. Bởi thế, họ đối nghịch với Thiên Chúa. Cái tôi của họ to hơn Thiên Chúa. Họ không làm theo ý Thiên Chúa. Ý của Thiên Chúa là mọi vật mọi loài phải quy về Chúa Giê-su Ki-tô để được cứu rỗi.

Chúa Giê-su cũng đang lên án chúng ta, khi chúng ta mượn danh Chúa Ki-tô mà bắt mọi người phải quy phục mình. Bây giờ, rõ ràng là chúng ta mời gọi mọi người đến với Thiên Chúa, nhưng không để họ vinh danh Thiên Chúa, mà để họ tôn vinh mình, làm lợi cho mình. Bao lâu còn để cái tôi của mình lộ lộ ra, thì bấy lâu cái tôi của mình sẽ che khuất hình ảnh của Thiên Chúa. Bao lâu còn cặm cụi lo tính cho cái tên của mình rạng rỡ, thì danh Chúa Giê-su Ki-tô ắt hẳn sẽ phải lu mờ.

Hướng hiệp hành của Giáo Hội đã mở ra, để tái xác tín rằng, tất cả chúng ta là một, trong một Chúa Ki-tô, đi cùng một con đường của Chúa Ki-tô, làm một công việc của Chúa Ki-tô, và cùng một nhất tâm tuyên xưng: Chúa Ki-tô là chân lý. Không thể vừa rao giảng Chúa Ki-tô, mà sống cách khác Chúa Ki-tô.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình làm tất cả các việc vì yêu mến Chúa Giê-su Ki-tô, và cho danh Người cả sáng. Amen.

**24/8 THÁNH BA-TÔ-LÔ-MÊ-Ô, TÔNG ĐỒ, lễ kính.
Kh 21,9b-14; Ga 1,45-51.**

NGƯỜI KHÁT KHAO ĐIỀU CÔNG CHÍNH

“Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối”.

Batôlômêô tên thật là Nathanael. Ông Nathanael đến với Chúa Giê-su qua lời giới thiệu của Philipphê. Ông có chút tự phụ về sự hiểu biết của mình, nên ông đáp: “Bởi Nadarét nào có cái chi hay?”. Philipphê lại nói: “Cứ đến mà xem”. Thế rồi, có thể vì sự tò mò, và cũng có thể do lòng khát khao cho rõ sự thật mười mươi, ông Nathanael đã nghe lời ông Philipphê mà đến với Chúa Giê-su. Chúa Giê-su nói: “Đây thật là người Israel, nơi ông không có gì gian dối”. Ông Nathanael ngạc nhiên hỏi: “Sao Ngài biết tôi?” Chúa trả lời: “Trước khi Philipphê gọi ngươi, lúc ngươi còn ở dưới cây vả, thì Ta đã thấy ngươi”.

“Ngồi dưới cây vả” là cách nói về những nhà hiền triết lặng thầm, nghiền ngẫm, suy tư về cuộc sống này và những tương quan nhân sinh. Chỉ có Chúa biết rõ lòng ông Nathanael đang khát khao đi tìm chân, thiện, mỹ trong cuộc đời này, và ông đã được Chúa Giê-su xác nhận “nơi ông không có gì gian dối”.

Trong Tám Mối Phúc Thật, Chúa Giê-su đã nói: “Phúc cho ai có lòng khát khao công chính, vì họ sẽ được no thỏa vậy”. Quả thực, Nathanael có thể nói là một mẫu người khát khao điều công chính, và Chúa Giê-su đã thực hiện đúng như Lời đã hứa. Nathanael đã được tình yêu Chúa soi chiếu vào tâm hồn và vui mừng cất tiếng: “Lạy Thầy, Thầy là Con Thiên Chúa, là Vua Israel”. Chúa Giê-su đã củng cố niềm tin ban đầu của ông, của các môn đệ bằng một mạc khải về toàn cảnh Nước Thiên Chúa, và ngôi vị của Người: “Ta nói thật với các ngươi, các ngươi sẽ thấy trời mở ra, và các Thiên Thần Chúa lên xuống trên Con Người”. Hãy có lòng khát khao điều công chính và hãy cứ đến với Chúa Giê-su, sẽ được mãn nguyện.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình luôn khát khao tin, cậy, mến Chúa, để xứng đáng được ơn mạc khải Nước Trời. Amen.

24/8 THỨ TƯ TUẦN 21 TN
2 Tx 3, 6-10. 16-18; Mt 23, 27-32

BÊN TRONG NĂM MỘ SANG TRỌNG

“Các người là con cháu những kẻ đã giết các tiên tri”.

Chúa Giê-su lên án những luật sĩ và người biệt phái sống đạo giả hình, và nặng lời rằng: “các người giống như mồ mã tô vôi”.

Ai trong chúng ta cũng biết: phía bên trong cái lăng tẩm, hay ngôi mộ sang trọng, và cả bên trong chiếc mã tô vôi tẩm thường, là một thân người đang tàn vữa, thối rữa. Nếu không có cái ngôi mộ kia đậy kín, thì chần hẫn không ai dám đến gần, vì không ai chịu nổi cái mùi thối đáng kinh sợ của thân người đã chết.

Khi nói: “Các người giống như mồ mã tô vôi”, Chúa Giê-su cho biết: Người là Con Thiên Chúa, là Thiên Chúa, Đáng thấu suốt mọi điều bí ẩn, thấu suốt những suy nghĩ xấu xa, những tư tưởng tội lỗi trong lòng. Về đạo mạo bên ngoài có thể đánh lừa được con người, chứ không thể qua mắt được Thiên Chúa.

Người còn lên án họ là con cháu của những kẻ đã giết chết các tiên tri, mà còn tự nói cho hay, cho tốt rằng: “Nếu chúng tôi sống thời cha ông chúng tôi, ắt chúng tôi không thông đồng với các ngài trong việc đổ máu các tiên tri”. Họ nói họ tốt, nhưng Chúa biết, rồi đây, chính họ sẽ giết chết Con Người, để lại một lần nữa, họ loại trừ, thanh trừng những ai nói Lời Thiên Chúa.

Ước gì, không có thành phần nào trong Giáo Hội sống theo cách giả hình ấy, vì cách sống ấy là tự chuốc vào mình cái án tử ngay từ bây giờ, và cả cái án phạt ngàn đời ở đời sau. Án tử ngay hôm nay, vì thực sự trong lòng họ, không có, hoặc đã chết niềm tin cậy mến Chúa. Án phạt ngàn đời sau vì họ không làm vinh danh Chúa, lại mượn danh Chúa để làm vinh danh mình.

Ước gì, ai trong gia đình tham gia công việc Giáo Hội, sẽ không làm vì vinh danh mình, không đòi Chúa và Giáo Hội phải biết ơn, nhưng luôn làm vì vinh danh Chúa, và để tạ ơn Chúa.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình Tin Cậy Mến Chúa thật lòng, và tham gia cộng tác với Giáo Hội, vì vinh danh Chúa. Amen.

25/8 THỨ NĂM TUẦN 21 TN

1Cr 1,1-9; Mt 24,42-51.

TIN MỪNG CHO THÂN PHẬN CON NGƯỜI ẮT TỬ

“Các con hãy sẵn sàng”.

Một ngày qua đi, bao người qua đời. Thế nhưng, cái chết vẫn mãi là một vấn nạn không lời giải. Các tôn giáo thì còn nghĩ đến hồn phách của con người sau cái chết, còn người duy vật vô thần thì cho rằng chết là hết, không còn gì tồn tại nữa.

Với người công giáo, chúng ta vui mừng vì Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa đã đến để mạc khải cho con người biết: cái chết không phải là hết, không phải là chấm dứt cuộc sống con người, nhưng là lối mở cho con người tiến vào sự sống vĩnh cửu của Thiên Chúa. Toàn bộ Lời Chúa Giê-su và cả cuộc đời của Người hiến thân vì yêu cho đến chết, đều hướng chúng ta đến sự sống lại và sự sống đời đời. Và bây giờ, các Ki-tô hữu sống trong niềm hy vọng hằng sống ở đời sau. Hạt bụi đời con người ắt tử đã trở nên hạt bụi hồng được cứu rồi, được phục sinh.

Chúa Giê-su nói: “Các con hãy tỉnh thức, vì không biết giờ nào Chúa các con sẽ đến”. Chúa các con đến để làm gì? Chúa Giê-su nói ở một đoạn khác: “Thầy đi dọn chỗ cho anh em. Nếu Thầy đi dọn chỗ cho anh em, thì Thầy lại đến và đem anh em về với Thầy, để Thầy ở đâu, anh em cũng ở đó (x. Ga 14, 1-6)”.

Đây đúng là Tin Mừng cho con người ắt tử, để không còn phải hoang mang về sự chết không lời giải.

Là những người tin vào Chúa Ki-tô, Chúa muốn chúng ta hãy tỉnh thức và sẵn sàng đón Chúa đến, vì sự chết hẳn nhiên, nhưng giờ chết bất ngờ, cách chết thì không ai dám biết trước. Vậy, tỉnh thức và sẵn sàng đón Chúa đến là hãy Tin Cây Mên Chúa hết lòng, yêu người hết lòng, sống công chính như Lời Chúa dạy, vui mừng và khát khao được sống với Chúa ở đời sau.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình không phải quá đau buồn, tiếc nuối, hoang mang lo sợ trước sự chết, nhưng “luôn sống yêu Chúa, yêu người, và hân hoan đón Chúa đến”. Amen.

26/8 THỨ SÁU TUẦN 21 TN

1Cr 1,17-25; Mt 25,1-13.

ĐỪNG ẢO TƯỢNG CHƯA ĐẾN HỒI TÀN TẬN

“Kìa chàng rể đến, hãy ra đón người”.

Trước đây, trong các “Ai tín” hay “Tin Buồn”, người ta ghi: “Vô cùng thương tiếc báo tin, Cụ A đã qua đời”. Nay thì gia đình công giáo: “Báo Tin” hay “Cáo Phó” rằng “Trong niềm tin vào Chúa Ki-tô Phục sinh, xin báo tin Cụ A đã được Chúa gọi về. Việc thay đổi các từ dùng, đã bắt đầu từ sự thay đổi cách nhìn, cách nghĩ về sự chết, và nói lên niềm tin đích thực vào Chúa Ki-tô Phục sinh và sự sống đời sau hạnh phúc vĩnh cửu.

Vàng, chết, nhưng không phải chết, mà là Chúa Giê-su sẽ đến đón chúng ta về, để vào vui sống đời đời trong Nước Thiên Chúa. Sự sống ấy được ví như bữa tiệc hôn phối vĩnh cửu giữa Con Thiên Chúa và tất cả những ai Tin, Cậy, Yêu Mến Chúa Giê-su. Chính Người là chàng rể. Người nhắc nhớ tất cả mọi người hãy tỉnh thức, và sẵn sàng, để khi Người đến, được cùng Người vào dự tiệc vĩnh cửu. Tỉnh thức và sẵn sàng là luôn Tin, Cậy, Mến Chúa, sống yêu người, khát khao thuộc về Chúa và Nước Thiên Chúa.. Ấy là những cô trinh nữ khôn ngoan. Ngược lại những chuẩn mực ấy là những cô trinh nữ khờ dại.

Còn mỗi chúng ta thì sao? Khôn ngoan hay khờ dại? Không ai có thể trả lời thay cho chúng ta, nhưng chính chúng ta phải trả lời trước mặt Chúa. Có lẽ nào ta đợi đến lúc tận tòn, hay hồi lâm tử mới khôn ra. Có lẽ nào ta còn ảo tưởng rằng chưa đến lúc buông bỏ, giã từ, chia cách. Thôi, xin đừng nặng lòng với phù vân nữa. Cũng xin đừng giữ mãi trong lòng cách sống vô thần vô cảm và những hận thù ghen ghét hơn thua đố kỵ nữa.

Ước gì các gia đình nhắc nhớ nhau luôn chuẩn bị sẵn sàng là luôn tin cậy mến Chúa trên hết mọi sự, luôn sống yêu người như Lời Chúa dạy, để được Chúa đón về trong Nước Chúa.

Lạy Chúa, xin giữ các gia đình trong tình Chúa yêu, để họ đón nhận, và sẽ chia tình yêu Chúa cho mọi người. Amen.

27/8 THỨ BẢY TUẦN 21 TN
1Cr 1,26-31; Mt 25,14-30.

PHẢI SỐNG SAO NÊN ÍCH LỢI CHO ĐỜI

“Vì người đã trung tín trong việc nhỏ, người hãy vào hưởng sự vui mừng của chủ người”.

Sự sống của mỗi người trên trần gian đã là quà tặng quý giá, là hồng ân cao vời của Thiên Chúa. Nhưng trong sự sống ấy, Chúa còn ban riêng cho mỗi người những ân sủng lạ lùng và khác nhau, không ai giống ai. Những ân sủng đặc biệt ấy, Chúa Giê-su gọi là nén bạc trong Tin Mừng hôm nay. Người được năm nén, kẻ thì ba nén, và cũng có kẻ chỉ một nén thôi. Chúa muốn người nhận nén bạc ân sủng Chúa ban, hãy dùng nén bạc ấy mà sinh lợi ích, sinh hoa kết quả. Kẻ không biết trân quý nén bạc, không sử dụng nén bạc mà sinh lợi ích cho chính mình và cho tha nhân, thì sẽ không được phúc nhìn thấy Thiên Chúa. Còn người biết trung tín mà sinh hoa kết trái từ những nén bạc ấy, thì sẽ được thưởng ban sự sống đời đời trong Thiên Chúa.

Có người tự biến đời mình ra vô dụng, vô ích, khi phàn nàn với Chúa rằng tại sao Chúa không ban cho mình bằng người khác. Và rồi, đánh mất nén bạc, buông xuôi cuộc đời. Phàn nàn và buông xuôi là kiêu căng, bất phục Thiên Chúa. Kiêu căng không nhận ra ân sủng, không thấu hiểu được thánh ý huyền nhiệm của Thiên Chúa, không trân quý cái bé nhỏ, hèn mọn, và không sử dụng ân sủng vào cuộc sống mình.

Những người khuyết tật nỗ lực kiếm sống bằng chính sức tàn mà không phé của mình. Họ đang dạy chúng ta sử dụng nén bạc quý giá. Cô bé tật nguyền nói: “Con cảm ơn Chúa vì con còn được đi bán vé số để kiếm sống và nuôi mẹ già”. Thiếu tá Bình cụt hai chân trong chiến tranh trước năm 1975, làm lò rèn nuôi con ăn học thành tài hiện đang ở Mỹ! Chị Hai không có chữ nào, một đời làm nghề bánh xèo nuôi con, và con làm linh mục.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình nhận ra ân sủng Chúa, trong mọi hoàn cảnh, để tạ ơn Chúa và sinh ích lợi cho đời. Amen.

27/8 THÁNH NỮ MÔ-NI-CA, LỄ NHỚ.

Lc 7, 11-17

NUỚC MẮT HẠNH PHÚC CỦA THÁNH NHÂN

“Đừng khóc nữa” (Lc 7, 13)

Con trai bà góa thành Naim đã chết. Vì thương tiếc con mình, bà đã khóc lóc thảm thiết. Chúa Giê-su động lòng thương bà vì bà có lòng xót thương. Người đã cứu sống con trai bà.

Câu chuyện về bà góa thành Naim khóc thương con mình vì sự chết phần xác. Câu chuyện về thánh nữ Monica lại khóc thương con mình về cái chết phần hồn. Điểm chung của hai bà là khóc lóc thảm thiết, và đã được Chúa Giê-su cứu sống, một bên, cứu sống phần xác, bên kia, cứu sống phần linh hồn.

Những người làm mẹ trong thời đại nào cũng thế, luôn yêu thương con, bảo bọc con an toàn và không muốn cho con mình phải rơi vào cảnh tình lâm lụy, đau khổ, chết chóc. Thế nhưng, thân phận phụ nữ, cứ phải khóc vì yêu nhiều, đau khổ nhiều.

Chúa thương phận đàn bà! Sách Talmud viết: “Xin đừng làm phụ nữ khóc. Thiên Chúa đang đếm từng giọt lệ của nàng”. Phụ nữ khóc chồng, khóc con, và khóc vì thương người đau. Họ mau chạnh lòng, nhạy bén nhìn thấy cảnh tình của tha nhân và cũng rất sẵn lòng xuống tay trên những thương tích. Chúa bảo với bà mẹ Naim rằng “Đừng khóc nữa” bởi vì Người đã đủ chạnh lòng chuyện Mẹ thương con, và Người đã cứu con được sống.

Ước gì, những bà mẹ hôm nay, noi gương yêu thương của bà góa thành Na-im, của Thánh Nữ Monica, để luôn hy sinh tất cả cho sự sống xác hồn của gia đình mình, sốt sắng cầu xin ơn Chúa trợ giúp và cứu giúp. Những bà mẹ ấy dầu có chan hoà nước mắt, thì ấy là nước mắt hạnh phúc của thánh nhân.

Ước gì không có người mẹ nào ích kỷ, chỉ nghĩ đến mình, chỉ lo cho hạnh phúc riêng mình. Họ sẽ phải khóc lóc, và nước mắt ấy là nước mắt của những người xứng đáng nhận đau khổ.

Lạy Chúa, xin cho những người làm mẹ, làm vợ biết thương chồng, thương con, thương người, và tín thác vào Chúa. Amen.

28/8 CHÚA NHẬT 22 THƯỜNG NIÊN.

Hc 3,17-18.20.28-29; Hr 12,18-19.22-24a; Lc 14,1.7-14.

KHIÊM NHƯỢNG, ĐẸP Ý CHÚA, ĐẸP LÒNG NHAU

“Hễ ai nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên”.

Sách Huấn ca nói: “Người sống khiêm nhường thì đẹp ý Chúa, và đẹp lòng nhau”. Chúa Giê-su dạy : “Ai nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, và ai hạ mình xuống sẽ được nhắc lên”. Kinh cái tội bảy mối dạy: “Thứ nhất, khiêm nhường chớ kiêu ngạo”.

Ai đặt điều, nói xấu, bôi nhọ người khác, thì chẳng phải là người tốt bao giờ! Ai tự khen mình tốt đẹp, tài năng hoàn hảo, cũng chỉ là để thỏa mãn lòng kiêu ngạo của mình thôi!

Có người hỏi: con người thời nay thế nào? Ông Tư nói: “Ào! Thời nào cũng vậy, nhưng thời nay “ảo” nhiều hơn. Có chút tiền để sơn phấn, rồi sửa mũi, sửa cằm, liền nghĩ là tôi đẹp hơn ai đó, và cuối cùng là tôi đẹp nhất! Biết được vài nốt “đồ rê mi” liền nghĩ mình là nhạc sĩ hơn mọi loài nhạc sĩ! Làm được chút việc gì trong giáo xứ, thì liền nghĩ mình là quan trọng nhất, không có mình thì chẳng ai làm được! Còn có người dám nói: “Chính tôi thành lập giáo xứ này, ca đoàn cũng tôi thành lập, bà mẹ cũng tôi, lòng thương xót cũng tôi, legio cũng tôi”. Không phải là “ảo” do lòng kiêu căng của mình đó sao”. Có người khác dám thưa với Chúa: “Con đã hy sinh rất nhiều cho Chúa, sao Chúa cứ để con ra thế này?” Chúa trả lời: “Cảm ơn con, Chúa biết, nhưng Chúa còn biết là con hy sinh để tìm hư danh cho con, chứ chẳng phải làm cho danh Chúa được cả sáng!”

Một cha già nói: “Chỉ cần một người kiêu ngạo, gia đình tan nát; hai chức việc kiêu ngạo, thì giáo xứ tan nát”. Sách huấn ca nói: “Tai họa dành cho kẻ kiêu ngạo thì vô phương cứu chữa”.

Ước gì các gia đình nhận ra: kiêu ngạo là chống lại Thiên Chúa khiêm nhường, là đầu mối tội lỗi, đau khổ và bất hạnh.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình hiền lành khiêm nhường với Chúa Giê-su, để được bình an, yêu thương và hạnh phúc. Amen.

28/8 THÁNH AUGUSTINO, GIÁM MỤC, TSHT

Thánh Augustinô sinh ngày 13 tháng 11 năm 354, tại Tagaste, nay là thành phố Souk-Ahras thuộc nước Algeria, nằm phía Bắc Phi Châu. Tuổi trẻ thông minh, tinh nghịch, nhưng được học và sống giữa thành phố Carthage, ngài lâm lụy con đường xa hoa trụy lạc. Năm 19 tuổi, Augustinô đã trở thành giáo sư triết học, nhưng lại gia nhập giáo phái Manikê. Mẹ ngài là thánh nữ Monica đau buồn vì con theo lạc giáo, nên đã khóc lóc và liên li cầu nguyện cho Ngài trở về chính lộ.

Năm 387, được ơn Chúa, ngài kịp sám hối khi nghe bài giảng thật huyền nhiệm của thánh Giám mục Ambrôsiô. Phục Sinh năm 387, Augustinô được Rửa tội tại Nhà thờ Milan. Ít lâu sau, phải chiến đấu dữ dội với những ham muốn của xác thịt, ngài đã nghe như có tiếng thúc bách từ nội tâm là hãy cầm sách Thánh lên để đọc. Ngài mở thư thánh Phaolô gửi cho giáo đoàn Rôma: *“Chúng ta hãy ăn ở cho đúng đắn như người đang sống giữa ban ngày: không chè chén say sưa, không chơi bời dâm dăng, cũng không cãi cọ ghen tương. Nhưng anh em hãy mặc lấy Chúa Giêsu Kitô, và đừng chiều theo tính xác thịt mà thoả mãn các dục vọng”* (Rm 13,13-14). Nhờ tác động của Chúa Thánh Thần, niềm vui và sự bình an khôn tả tràn ngập tâm hồn Augustinô và đã biến đổi cuộc đời của ngài hoàn toàn.

Thánh Augustinô trở lại với Chúa vào năm 33 tuổi và 3 năm sau Ngài trở thành linh mục, rồi năm 41 tuổi làm giám mục. Ngài biết Chúa và yêu Chúa tuy muộn màng nhưng thật nồng cháy *“Con đã yêu mến Ngài quá muộn, ôi Đáng tốt đẹp rất cổ kính và rất tân kỳ! Con đã yêu mến Ngài quá muộn!”*

Trong cuốn Tự Thuật, ngài cầu nguyện với Chúa thật chân thành: *“Lạy Chúa, Chúa đã dựng nên con cho Chúa và tâm hồn con luôn khắc khoải cho đến khi được yên nghỉ trong Chúa”*

Lạy Chúa, Thánh Augustino đã được Lời Chúa biến đổi từ tội nhân thành thánh nhân. Xin cho các gia đình khao khát đón nhận lời Chúa, biết sám hối và đổi mới nên công chính. Amen.

29/8 THỨ HAI TUẦN 22 TN

1 Cr 2, 1-5; Lc 4, 16-30

TRONG ĐIỀU BÉ NHỎ TÂM THƯỜNG

“Không một tiên tri nào được đón tiếp tại quê hương”.

Chúa Giê-su về quê hương Nagiareth. Người vào hội đường mở sách thánh ra công bố, đúng ngay đoạn: “Thánh Thần Chúa ngự trên tôi, vì Ngài xúc dầu cho tôi, sai tôi đi rao giảng Tin Mừng cho người nghèo khó...”. Và Người bắt đầu giảng dạy. Mọi người đều tán phục, nhưng họ lại nhắc tới nhân thân của Người: “Người này không phải là con ông Giuse sao?”. Nê thì có nê, nhưng chẳng lấy làm vui vì quê hương mình có anh chàng thợ mộc, bỗng dưng bữa nay làm được nhiều chuyện lạ lùng.

Hoá ra, con người ta kiêu căng nên nói dối, sống dối. Nói là yêu quê hương, xây dựng quê hương, nhưng có “anh hùng hào kiệt” nào ngoi đầu lên, là liền bị đập giập đầu xuống. Nói là yêu gia đình, yêu giáo xứ, nhưng trong nhà có ai kha khá, thì chẳng lấy làm vinh dự, lại còn không ghét ngoài mặt, thì cũng ghét trong lòng. Ngay cả con cái, không dám tự hào về cha mẹ mình suốt một đời nghèo khổ lam lũ nuôi con, thì người dung nước là chẳng xem thường mới lạ! Lòng kiêu căng sinh ra cả tội bất kính, bất hiếu cha mẹ mà con cái không hề hay biết!

Trong kế hoạch cứu rỗi, Thiên Chúa dùng toàn những con người khiêm nhượng, như Chúa Giê-su, Con Thiên Chúa khiêm nhượng. Bởi chính trong sự khiêm nhượng, hèn mọn, tầm thường ấy, Thiên Chúa làm nên những điều kỳ diệu lớn lao. Nếu cha mẹ không lam lũ một đời, thì làm gì con cái ra ông kia bà nọ! Nếu không có người đổ mồ hôi gieo hạt, chúng ta chết chắc!

Ước gì các gia đình dặn dò nhau: đừng quá quý chuộng cái hào nhoáng bên ngoài, mà xem thường giá trị siêu việt ở bên trong! Người hành khất kiếm sống qua ngày nuôi vợ nuôi con, là thầy dạy chúng ta bài học khiêm nhường kiên trì nhẫn nhục.

Lạy Chúa xin cho các gia đình vui mừng tạ ơn Chúa, vì thành quả lớn lao, đã bắt đầu từ những hy sinh bé nhỏ. Amen.

29/8 THÁNH GIOAN BAOTIXITA CHỊU TRẢM QUYẾT Gr 1,17-19; Mc 6,17-29.

ANH DŨNG GIEO LỜI CÔNG CHÍNH

“Con muốn đức vua ban ngay cho con cái đầu của Gioan Tầy Giã đặt trên đấ”.

Vua Herode lấy vợ của anh mình là bà Herodia. Như thế đã là một tội ác. Thánh Gioan đã cảnh tỉnh vua “Ngài không được làm như vậy”. Vua đã cho tống ngục Gioan. Chưa thấy vua có dự tính trừng phạt cách nào, vì quả thực vua cũng kính nể Gioan. Thế nhưng, chỉ một phút chốc mê muội, mất trí, không còn kiểm soát được mình nữa, lòng kính nể cũng tiêu tan. *“Con muốn đức vua ban ngay cho con cái đầu của Gioan Tầy Giã đặt trên đấ”.* Vua Herode không còn ý thức để kịp hiểu ý con gái nói: “Con muốn đức vua phạm thêm một tội ác”. Và ông đã hạ lệnh chém đầu Gioan đặt trên đấ đem cho con gái theo lệnh của người đàn bà tòng phạm tội ngoại tình độc ác kia. Và ‘thiếu nữ đã đem cái đầu của Gioan cho mẹ nó’.

Thánh Gioan bị trảm quyết đã gửi đến chúng ta thông điệp về sự anh dũng cần có của người công chính. Không vì phải khuất phục quyền bính thế gian mà lảng lạng nhìn thế gian đang đi vào con đường tội lỗi, bất chính. Dầu có biết phải chịu cảnh tù tội, trảm quyết, giết chết, thì cũng phải anh dũng nói cho thế gian biết về sự công chính, và việc phải sống đời công chính. Mời gọi người khác sống công chính là sứ vụ phải chu toàn của mỗi chúng ta, những người mang danh là Ki-tô hữu.

Mặt khác, các gia đình cũng đã được Lời Chúa mời gọi nên công chính. Và khi Lời Chúa đã tác động, thì hãy thực hiện ngay. Đừng trì hoãn. Cũng hãy khôn ngoan và cảnh giác trước những âm mưu của ma quỷ. Chỉ cần một phút buông xuôi, mê muội mất trí, không làm chủ đời mình, là ma quỷ có thể sai khiến chúng ta phạm thêm một tội ác. Hãy khôn ngoan.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình khôn ngoan đón nhận Lời công chính và anh dũng gieo lời công chính vào lòng đời. Amen.

30/8 THỨ BA TUẦN 22 TN
1Cr 2,10b-16; Lc 4,31-37

LỜI NGÀI LÀ SỨC SỐNG CỦA CON

“Tôi biết Ngài là ai rồi, là Đấng Thánh của Thiên Chúa”.

Thánh Luca viết: “Người ta ngỡ về giáo lý của Người, vì lời giảng dạy của Người có uy quyền”. Bằng chứng cụ thể là khi Chúa nói với thần ô ứê: “Hãy câm đi và ra khỏi người”, tức thì, ph thần ô ứê đã bị trục xuất ra khỏi một con người.

Linh Mục Nhạc Sĩ Nguyễn Duy viết trong bài “Lắng nghe Lời Chúa”: “Lời Ngài là sức sống của con. Lời Ngài là ánh sáng đời con. Lời Ngài là chừa chan hy vọng, là đường để con hằng dõ bước. Lời Ngài đợm chất ngát niềm vui, trọn vẹn ngàn tiếng hát đầy vui. Lời Ngài đổi mới cho cuộc đời. Lời Ngài hạnh phúc cho trần ai”. Ước gì câu hát này giúp mỗi chúng ta xác tín vững chắc vào quyền năng vô đối của Lời Chúa Giê-su.

Lời Chúa Giê-su là Thánh Ý của Chúa Cha. Lời Chúa Giê-su là Tình Yêu, là lòng Thương Xót của Chúa Cha. Lời Chúa Giê-su sáng tạo vũ hoàn, và cũng là lời Cứu Chuộc nhân loại.

Lời đã cảnh tỉnh, và dẫn lối biết bao con người lầm đường lạc lối trở về, trong đó có cả những đại thánh nhân: Phanxico Savie, Augustino. Lời đã thôi thúc biết bao con người tin tưởng tuyệt đối vào Thiên Chúa, và yêu mến tha nhân đến tận cùng cuộc dâng hiến. Lời Chúa đang là sức sống mãnh liệt trong Giáo Hội, vì Lời đã hóa thành nhục thể ở giữa con người, và hoá thành Thánh Thể nuôi sống con người hôm nay và vĩnh cửu.

Ước gì mỗi người, mỗi nhà làm sống lại việc lắng nghe và sống Lời Chúa trong gia đình mình, trong cộng đoàn mình, với xác tín: chỉ có Lời Chúa mới có thể cứu rỗi chúng ta, chỉ có Lời Chúa mới có thể trục xuất các thứ thần ô ứê danh lợi dục ra khỏi lòng trí, và chỉ có Lời Chúa mới phục hồi cho chúng ta nhân phẩm nghĩa tử của Thiên Chúa trong cuộc sống này.

Lạy Chúa, xin giúp các gia đình yêu mến, vâng nghe, thực hành Lời Chúa, để được sống trong bình an, hạnh phúc. Amen.

31/8 THỨ TƯ TUẦN 22 TN

1 Cr 3, 1-9; Lc 4, 38-44

CỦA MỌI NGƯỜI, KHÔNG CHỈ CỦA RIÊNG AI

“Ta còn phải rao giảng Tin Mừng cho các thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”.

Chúa Giê-su chữa lành bệnh cho mẹ vợ ông Simon và những người bệnh khác, cả những người bị quỷ ám. Người đã tỏ bày lòng thương xót cứu độ của Thiên Chúa Cha đối với tất cả mọi con người. Người là Người của mọi người, không phải của riêng ai. Bởi vậy, khi những người được Chúa chữa lành muốn giữ Người lại, để được hưởng lợi cho riêng mình, thì Người nói: “Ta còn phải rao giảng Tin Mừng nước Thiên Chúa cho những thành khác, bởi chính vì thế mà Ta đã được sai đến”.

Không phải Chúa Giê-su vô tình với tình cảm theo kiểu loài người của dân chúng, nhưng vì sứ vụ của Người, là yêu thương và lo lắng cho hết mọi người, không chỉ dành riêng cho một ai, cho một xứ sở, cho một đất nước.

Không chỉ các linh mục, những người thừa tác nối tiếp sứ vụ cứu thế của Chúa Giê-su, mới là người của mọi người, nhưng ước gì, tất cả chúng ta cũng hãy luôn nhớ mỗi Ki-tô hữu đều phải chu toàn bổn phận yêu thương và cứu rỗi hết mọi người.

Không ai nên thánh một mình. Cũng không ai cô đơn trong cuộc đời này. Mỗi người đều có trách nhiệm liên đới, có bổn phận giúp nhau sống vui, sống khỏe, sống bình an thánh thiện và nhất là giúp nhau sống lại trong cõi vĩnh phúc đời sau nữa. Không chỉ lo cho gia đình mình, cầu nguyện và sẻ chia cho gia đình mình, mà quên bằng, hay không cần bận tâm tới “mụ già khó tính bên cạnh nhà”. Chúa muốn ta cầu nguyện, hy sinh, giúp đỡ mọi người, nhất là những người đang khổ đau, nghèo đói, và cả người xấu nét, khó thương. Như thế mới có thể gọi được là sống đúng với sứ vụ Ki-tô Hữu, hiệp hành với Chúa Giê-su.

Lạy Chúa, xin cho các gia đình ý thức và chu toàn sứ vụ yêu thương hết thảy mọi người, như Chúa đã yêu. Amen.

LỜI DẪN BÀI ĐỒNG XANH THƠ – THÁNG 8

LỜI DẪN 1

Lạy Chúa/, chúng con không thể dừng lại mãi/, ở những hoài niệm đau thương mất mát/ của những tháng ngày này năm ngoái./ Bởi, /Chúa muốn chúng con tin tưởng tín thác vào Chúa/ là Mục Tử nhân lành/. Mục tử chăn dắt đoàn chiên tới đồng cỏ xanh tươi/, có suối nước ngọt lành thơm mát/, chính là có lòng thương xót vô biên của Chúa/.

Lạy Chúa/, được sống trong tình yêu và sự quan phòng của Chúa/, xin cho các gia đình chúng con/ luôn tin tưởng/ và mừng vui hát lên/: “Có Chúa bước bên tôi/, lòng tôi chan chứa bao niềm vui/. Có Chúa dắt đưa tôi/, nhịp chân tôi bước trong thánh thơ”. Amen.

LỜI DẪN 3

Lạy Chúa, những tương mỗi người chúng con đều phải sống trong cái túi của phận người bi đát, nhưng không, Chúa đã sai Con Một Chúa là Chúa Giê-su đến trần gian, không chỉ để sẻ chia phận người, mà còn dẫn dắt chúng con đi vào miền bình an bất tận, miền hạnh phúc vĩnh cửu.

Xin cho các gia đình tin tưởng vào Chúa Giê-su, yêu mến Chúa Giê-su là mục tử của giáo hội, mục tử của gia đình, và cũng là mục tử của mỗi người, để khi nghe và Sống Theo Lời Chúa, tất cả chúng con cùng hân hoan hát lên: “Có Chúa bước bên tôi/, lòng tôi chan chứa bao niềm vui/. Có Chúa dắt đưa tôi/, nhịp chân tôi bước trong thánh thơ”. Amen.

LỜI DẪN 2

Lạy Chúa, những xót xa bàng hoàng đau thương của một mùa dịch kia cứ hãy đang còn sót lại trong mỗi nỗi nhớ, niềm thương. Và có người trong chúng con, lại thốt lên: “tháng tám ơi, nỗi nhớ nào đã diệt, tháng vào thu, người vĩnh biệt thiên thu”.

Vâng, lạy Chúa, đó là chút đọng lại của tình người. Nhưng xin Chúa cho chúng con can đảm thắng vượt những nỗi nhớ, để chỉ còn một nỗi nhớ miên man, là nhớ đến Chúa Giê-su đang cùng chúng con hân hoan sống những ngày trần gian lữ khách. Và chính Chúa Giê-su sẽ dẫn chúng con vào mùa đoàn viên cho thoả những nỗi nhớ, niềm thương.

Lạy Chúa Giê-su, gia đình chúng con tín thác vào Chúa, và cùng hát lên: “Có Chúa bước bên tôi/, lòng tôi chan chứa bao niềm vui/. Có Chúa dắt đưa tôi/, nhịp chân tôi bước trong thánh thơ”. Amen.

**HƯỚNG TỚI
MỘT HỘI THÁNH HIỆP HÀNH**
Hiệp Thông – Tham Gia – Sứ Vụ

PM. CAO HUY HOÀNG
THÁNG 8- 2022